

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/1724

z dnia 2 października 2018 r.

w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 21 ust. 2 i art. 114 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rynek wewnętrzny jest jednym z najbardziej namacalnych osiągnięć Unii. Umożliwiając swobodny przepływ osób, towarów, usług i kapitału oferuje on nowe możliwości obywatelom i przedsiębiorstwom. Niniejsze rozporządzenie jest kluczowym elementem strategii jednolitego rynku określonej w komunikacie Komisji z dnia 28 października 2015 r. zatytułowanym „Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw”. Celem tej strategii jest uwolnienie pełnego potencjału rynku wewnętrznego poprzez ułatwienie obywatelom i przedsiębiorstwom przemieszczania się w Unii oraz prowadzenia działalności handlowej, zakładania i rozwijania działalności gospodarczej w wymiarze transgranicznym.
- (2) W komunikacie Komisji z dnia 6 maja 2015 r. zatytułowanym „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy” uznano rolę, jaką internet i technologie cyfrowe odgrywają w zmienianiu naszego codziennego życia i sposobu, w jaki obywatele i przedsiębiorstwa uzyskują dostęp do informacji, zdobywają wiedzę, kupują towary i usługi, są uczestnikami rynku i pracownikami, co otwiera możliwości w zakresie innowacji, wzrostu i zatrudnienia. W komunikacie tym, a także w szeregu rezolucji przyjętych przez Parlament Europejski, uznano również, że potrzeby obywateli i przedsiębiorstw w ich własnym kraju oraz za granicą można by lepiej zaspokoić poprzez rozszerzenie i integrację istniejących na poziomie europejskim portali, stron internetowych, sieci, usług i systemów oraz poprzez połączenie ich z różnymi rozwiązaniami na poziomie krajowym, tworząc w ten sposób jednolity portal cyfrowy pełniący funkcję europejskiego punktu kompleksowej obsługi (zwany dalej „Portalem”). W komunikacie Komisji z dnia 19 kwietnia 2016 r. zatytułowanym „Plan działania UE na rzecz administracji elektronicznej na lata 2016–2020 – Przyspieszenie transformacji cyfrowej w administracji” wymieniono Portal jako jedno z działań Komisji przewidzianych na rok 2017. W sprawozdaniu Komisji z dnia 24 stycznia 2017 r. zatytułowanym „Wzmocnienie praw obywateli w Unii demokratycznych zmian. Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE z 2017 r.” uznano Portal za priorytet w zakresie praw obywateli w Unii.
- (3) Parlament Europejski i Rada wielokrotnie apelowały o stworzenie bardziej kompleksowego i przyjaznego dla użytkownika pakietu informacji i wsparcia, aby pomóc obywatelom i przedsiębiorstwom poruszać się po rynku wewnętrznym oraz aby wzmocnić i usprawnić narzędzia rynku wewnętrznego w celu lepszego zaspokojenia potrzeb obywateli i przedsiębiorstw w zakresie ich działalności transgranicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 2.3.2018, s. 88.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 27 września 2018 r.

- (4) Niniejsze rozporządzenie odpowiada na te apele, oferując obywatelom i przedsiębiorstwom łatwy dostęp do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, potrzebnych im do celów korzystania z ich praw na rynku wewnętrznym. Portal mógłby przyczynić się do zwiększenia przejrzystości przepisów i regulacji dotyczących różnych zdarzeń gospodarczych i życiowych, w takich dziedzinach jak podróże, emerytura, edukacja, zatrudnienie, opieka zdrowotna, prawa konsumentów i prawo rodzinne. Ponadto mógłby on przyczynić się do zwiększenia zaufania konsumentów, rozwiązywania problemu braku wiedzy o przepisach dotyczących ochrony konsumentów i rynku wewnętrznego oraz obniżyć koszty przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przyjazny dla użytkownika, interaktywny Portal, który w oparciu o potrzeby użytkowników powinien im wskazać najbardziej odpowiednie usługi. W tym kontekście Komisja i państwa członkowskie powinny odgrywać ważną rolę w realizacji tych celów.
- (5) Portal powinien ułatwiać kontakty między obywatelami i przedsiębiorstwami, z jednej strony, oraz właściwymi organami, z drugiej strony, dzięki zapewnieniu dostępu do rozwiązań internetowych, ułatwianiu codziennych działań obywateli i codziennej działalności przedsiębiorstw oraz minimalizowaniu przeszkód napotykanym na rynku wewnętrznym. Istnienie jednolitego portalu cyfrowego zapewniającego dostęp online do dokładnych i aktualnych informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów mogłoby pomóc podnieść świadomość użytkowników na temat różnych istniejących usług online oraz zaoszczędzić im czasu i kosztów.
- (6) Niniejsze rozporządzenie służy realizacji trzech celów, tj.: zmniejszeniu wszelkich dodatkowych obciążeń administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorstw, którzy korzystają lub chcą korzystać z praw przysługujących im na rynku wewnętrznym, w tym ze swobodnego przepływu obywateli, w pełnym poszanowaniu krajowych przepisów i procedur; eliminowaniu dyskryminacji oraz zapewnieniu funkcjonowania rynku wewnętrznego w zakresie zapewniania informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów. Ponieważ niniejsze rozporządzenie obejmuje swoim zakresem stosowania swobodny przepływ obywateli, czego nie można uznać za mające jedynie charakter dodatkowy, podstawą niniejszego rozporządzenia powinny być art. 21 ust. 2 i art. 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (7) Aby obywatele Unii oraz unijni przedsiębiorcy mogli korzystać z przysługującego im prawa do swobodnego przepływu w ramach rynku wewnętrznego, Unia powinna przyjąć konkretne niedyskryminujące środki umożliwiające obywatelom i przedsiębiorstwom łatwy dostęp do wystarczająco kompleksowych i wiarygodnych informacji o ich prawach wynikających z prawa Unii oraz do informacji o mających zastosowanie przepisach i procedurach krajowych, których muszą przestrzegać w przypadku gdy przenoszą się do państwa członkowskiego innego niż własne, mieszkają tam lub studiują lub gdy zakładają lub prowadzą tam działalność gospodarczą. Informacje należy uznać za wystarczająco kompleksowe, jeżeli obejmują one wszystkie informacje niezbędne użytkownikom, aby zrozumieli oni swoje prawa i obowiązki oraz jeżeli informacje te wskazują przepisy mające zastosowanie do tych użytkowników w związku z działaniami, jakie chcą oni podejmować jako użytkownicy transgraniczni. Informacje te powinny być podane w jasny, zwięzły i zrozumiały sposób, powinny być funkcjonalne i dobrze dostosowane do docelowej grupy użytkowników. Informacje na temat procedur powinny obejmować wszystkie możliwe do przewidzenia kroki proceduralne, które mają znaczenie dla użytkowników. Ważne jest, aby obywatele i przedsiębiorstwa, mający do czynienia ze złożonym środowiskiem regulacyjnym, na przykład uczestniczący w handlu elektronicznym i gospodarce współpracy, mogli w łatwy sposób znaleźć mające zastosowanie przepisy oraz dowiedzieć się w jaki sposób przepisy te stosuje się do ich działań lub działalności. Łatwy i przyjazny dla użytkownika dostęp do informacji oznacza umożliwienie użytkownikom łatwego znalezienia informacji, łatwej identyfikacji elementów informacji mających znaczenie w ich konkretnej sytuacji, oraz łatwego zrozumienia odpowiednich informacji. Informacje, które mają być zapewniane na poziomie krajowym, powinny dotyczyć nie tylko przepisów krajowych wdrażających prawo Unii, ale również wszelkich innych przepisów krajowych, które mają zastosowanie zarówno do użytkowników nietransgranicznych, jak i do użytkowników transgranicznych.
- (8) Zawarte w niniejszym rozporządzeniu przepisy dotyczące zapewniania informacji nie powinny mieć zastosowania do krajowych systemów wymiaru sprawiedliwości, ponieważ informacje z tej dziedziny mające znaczenie dla użytkowników transgranicznych są już zawarte w portalu „e-Sprawiedliwość”. W niektórych sytuacjach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia sądy powinny być uznawane za właściwe organy, na przykład w przypadku gdy prowadzą one rejestry przedsiębiorstw. Ponadto zasada niedyskryminacji powinna mieć zastosowanie także do procedur online, które dają dostęp do postępowań sądowych.
- (9) Oczywiście jest, że obywatele i przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich mogą być w niekorzystnej sytuacji ze względu na swój brak znajomości krajowych przepisów i systemów administracyjnych, różnice językowe oraz geograficzne oddalenie od właściwych organów w państwach członkowskich innych niż ich własne. Najbardziej skutecznym sposobem zmniejszenia związanych z tym przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego jest umożliwienie użytkownikom transgranicznym i nietransgranicznym dostępu do informacji online w języku dla nich zrozumiałym w celu umożliwienia im przeprowadzenia procedur niezbędnych do przestrzegania przepisów krajowych w pełni online oraz udzielenie im wsparcia w przypadku gdy przepisy i procedury nie są wystarczająco jasne lub w przypadku gdy napotykają oni na przeszkody w korzystaniu ze swoich praw.

- (10) W wielu aktach Unii próbowano znaleźć rozwiązanie poprzez utworzenie sektorowych punktów kompleksowej obsługi, w tym: pojedynczych punktów kontaktowych utworzonych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE⁽¹⁾, oferujących informacje online, usługi wsparcia oraz dostęp do procedur dotyczących świadczenia usług; punktów kontaktowych ds. produktów utworzonych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008⁽²⁾ oraz punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych utworzonych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011⁽³⁾, zapewniających dostęp do przepisów technicznych dotyczących konkretnych produktów; a także krajowych ośrodków wsparcia ds. kwalifikacji zawodowych utworzonych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/36/WE⁽⁴⁾, wspierających specjalistów w zakresie mobilności transgranicznej. Ponadto utworzono sieci, takie jak Europejskie Centra Konsumentckie, w celu propagowania znajomości praw konsumentów Unii oraz wspierania w rozpatrywaniu skarg dotyczących zakupów dokonywanych w innych państwach członkowskich w ramach sieci, podczas podróży lub zakupów przez internet. Ponadto w ramach SOLVIT, o którym mowa w zaleceniu Komisji 2013/461/UE⁽⁵⁾, dąży się do znalezienia szybkich, skutecznych i nieformalnych rozwiązań dla osób fizycznych i przedsiębiorstw gdy ich prawa na rynku wewnętrznym nie są przestrzegane przez organy publiczne. Utworzono również szereg portali informacyjnych, takich jak „Twoja Europa”, w obszarze rynku wewnętrznego, oraz portal „e-Sprawiedliwość”, w obszarze sprawiedliwości, aby informować użytkowników o przepisach Unii i przepisach krajowych.
- (11) Ze względu na sektorowy charakter tych aktów Unii zapewnianie informacji oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów online wraz z procedurami online dla obywateli i przedsiębiorstw jest obecnie bardzo rozdrobnione. Występują różnice w dostępności informacji i procedur online, jakość usług jest niska, a usługi informacyjne oraz usługi wsparcia i rozwiązywania problemów są mało znane. Użytkownicy transgraniczni napotykają również problemy odnajdywaniu tych usług i uzyskiwaniu do nich dostępu.
- (12) W niniejszym rozporządzeniu należy utworzyć jednolity portal cyfrowy pełniący funkcję punktu kompleksowej usługi, za pośrednictwem którego obywatele i przedsiębiorstwa mogą mieć dostęp do informacji na temat przepisów i wymogów, których muszą przestrzegać na mocy prawa Unii lub prawa krajowego. Portal powinien uprościć kontakt obywateli i przedsiębiorstw z usługami wsparcia i rozwiązywania problemów na poziomie Unii lub na poziomie krajowym oraz zwiększyć skuteczność tego kontaktu. Portal powinien również ułatwić dostęp do procedur online i ich przeprowadzanie. Niniejsze rozporządzenie nie powinno w żaden sposób wpływać na istniejące prawa i obowiązki wynikające z prawa Unii lub prawa krajowego w tych obszarach polityki. W odniesieniu do procedur wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz procedur przewidzianych w dyrektywach 2005/36/WE i 2006/123/WE, a także w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽⁶⁾ i 2014/25/UE⁽⁷⁾, niniejsze rozporządzenie powinno wspierać stosowanie zasady jednorazowości i powinno być w pełni zgodne z prawem podstawowym do ochrony danych osobowych, do celów wymiany dowodów między właściwymi organami w różnych państwach członkowskich.
- (13) Portal oraz jego zawartość powinny być zorientowane na użytkownika i przyjazne dla użytkownika. Portal powinien mieć na celu unikanie powieżeń oraz powinien zawierać linki do istniejących usług. Powinien umożliwiać obywatelom i przedsiębiorstwom kontaktowanie się z organami publicznymi na poziomie krajowym i na poziomie Unii poprzez zapewnianie im możliwości przekazywania informacji zwrotnych zarówno w odniesieniu do usług świadczonych za pośrednictwem Portalu, jak i ich doświadczeń związanych z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego. Narzędzie do gromadzenia informacji zwrotnych powinno umożliwiać użytkownikowi zwrócenie uwagi, w sposób umożliwiający mu zachowanie anonimowości, na zauważone problemy, braki i potrzeby, aby zachęcać do ciągłej poprawy jakości usług.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję nr 3052/95/WE (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 21).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

⁽⁵⁾ Zalecenie Komisji 2013/461/UE z dnia 17 września 2013 r. w sprawie zasad regulujących SOLVIT (Dz.U. L 249 z 19.9.2013, s. 10).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

- (14) Sukces Portalu będzie zależał od wspólnego wysiłku Komisji i państw członkowskich. Portal powinien obejmować wspólny interfejs użytkownika, zintegrowany z istniejącym portalem „Twoja Europa”, którym będzie zarządzać Komisja. Wspólny interfejs użytkownika powinien zawierać linki do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów dostępnych w portalach zarządzanych przez właściwe organy w państwach członkowskich oraz przez Komisję. W celu ułatwienia korzystania z Portalu wspólny interfejs użytkownika powinien być dostępny we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii (zwanymi dalej „językami urzędowymi Unii”). Istniejący portal „Twoja Europa” oraz strona internetowa zapewniająca główny dostęp do niego, przystosowane do wymogów Portalu, powinny utrzymać to wielojęzyczne podejście do zapewnianych informacji. Funkcjonowanie Portalu powinno opierać się na narzędziach technicznych opracowanych przez Komisję w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.
- (15) W karcie elektronicznych pojedynczych punktów kontaktowych w ramach dyrektywy 2006/123/WE, która została zatwierdzona przez Radę w 2013 r., państwa członkowskie podjęły dobrowolne zobowiązanie do przyjęcia podejścia zorientowanego na użytkownika w zapewnianiu informacji za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych w celu uwzględnienia obszarów o szczególnym znaczeniu dla przedsiębiorstw, w tym VAT, podatków dochodowych, zabezpieczeń społecznych lub wymogów prawa pracy. W oparciu o kartę oraz w świetle doświadczeń z portalem „Twoja Europa” w informacjach tych należy również zawrzeć opis usług wsparcia i rozwiązywania problemów. Obywatele i przedsiębiorstwa powinny móc korzystać z takich usług w przypadku problemów ze zrozumieniem informacji, z zastosowaniem informacji do swojej sytuacji lub z przeprowadzeniem procedury.
- (16) W niniejszym rozporządzeniu powinny zostać wymienione obszary informacji, które mają znaczenie dla obywateli i przedsiębiorstw korzystających ze swoich praw i wypełniających swoje obowiązki na rynku wewnętrznym. Dla tych obszarów na poziomie krajowym, w tym na poziomie regionalnym i lokalnym, oraz na poziomie Unii należy zapewnić wystarczająco kompleksowe informacje dotyczące mających zastosowanie przepisów i obowiązków oraz procedur, które obywatele i przedsiębiorstwa muszą przeprowadzić w celu zapewnienia zgodności z tymi przepisami i obowiązkami. W celu zapewnienia wysokiej jakości oferowanych usług informacje przekazywane za pośrednictwem Portalu powinny być jasne, dokładne i aktualne, stosowanie skomplikowanej terminologii powinno być ograniczone do minimum, a zastosowanie skrótowców powinno być ograniczone do tych, które oznaczają uproszczone i łatwe do zrozumienia terminy niewymagające wcześniejszej znajomości danego zagadnienia lub dziedziny prawa. Informacje te należy zapewniać w taki sposób, aby użytkownicy mogli łatwo zrozumieć podstawowe przepisy i wymogi mające zastosowanie do ich sytuacji w tych obszarach. Użytkownicy powinni być również informowani o braku, w niektórych państwach członkowskich, przepisów krajowych w obszarach informacji wymienionych w załączniku I, zwłaszcza w przypadku gdy obszary te podlegają przepisom krajowym w innych państwach członkowskich. Takie informacje o braku przepisów krajowych mogłyby zostać zawarte w portalu „Twoja Europa”.
- (17) Na tyle, na ile jest to możliwe, informacje zebrane już przez Komisję od państw członkowskich na podstawie obowiązującego prawa Unii lub dobrowolnych porozumień – takie jak informacje zebrane do celów portalu EURES, utworzonego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589⁽¹⁾, portalu „e-Sprawiedliwość”, utworzonego na mocy decyzji Rady 2001/470/WE⁽²⁾, lub bazy danych o zawodach regulowanych utworzonej na mocy dyrektywy 2005/36/WE – powinny być wykorzystane jako część informacji, które mają być udostępniane obywatelom i przedsiębiorstwom na poziomie Unii i na poziomie krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do podawania na swoich krajowych stronach internetowych informacji, które są już dostępne w odpowiednich bazach danych zarządzanych przez Komisję. W przypadku gdy państwa członkowskie muszą już zapewniać informacje online zgodnie z innymi aktami Unii, takimi jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE⁽³⁾, wystarczające powinno być udostępnienie przez państwa członkowskie linków do istniejących informacji online. W przypadku gdy pewne obszary polityki zostały już w pełni zharmonizowane przez prawo Unii, na przykład prawa konsumentów, informacje zapewniane na poziomie Unii na ogół powinny być wystarczające, aby użytkownicy mogli zrozumieć swoje odpowiednie prawa lub obowiązki. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny być zobowiązane jedynie do zapewnienia dodatkowych informacji dotyczących ich krajowych procedur administracyjnych i usług

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 (Dz.U. L 107 z 22.4.2016, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2001/470/WE z dnia 28 maja 2001 r. ustanawiająca Europejską Sieć Sądową w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 25).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 11).

wsparcia lub wszelkich innych krajowych przepisów administracyjnych, jeżeli informacje te mają znaczenie dla użytkowników. Na przykład, informacje dotyczące praw konsumentów nie powinny mieć wpływu na prawo umów, lecz raczej informować użytkowników o ich prawach wynikających z prawa Unii i prawa krajowego w kontekście transakcji handlowych.

- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno wzmacniać wymiar rynku wewnętrznego w procedurach online, tym samym przyczyniając się do cyfryzacji rynku wewnętrznego, poprzez utrzymywanie ogólnej zasady niedyskryminacji, między innymi w odniesieniu do dostępu obywateli lub przedsiębiorstw do procedur online już ustanowionych na poziomie krajowym na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego oraz do procedur, które mają stać się w pełni dostępne online zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku gdy użytkownik, w sytuacji ograniczonej wyłącznie do jednego państwa członkowskiego, może mieć dostęp do procedury online oraz przeprowadzić ją w tym państwie członkowskim w obszarze objętym zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, użytkownik transgraniczny również powinien mieć możliwość dostępu do tej procedury online i przeprowadzenia jej za pośrednictwem tego samego rozwiązania technicznego albo alternatywnego, odrębnego technicznie rozwiązania prowadzącego do tego samego rezultatu, bez jakichkolwiek przeszkód o charakterze dyskryminacyjnym. Takie przeszkody mogą obejmować rozwiązania opracowane na poziomie krajowym, takie jak wykorzystywanie pól formularzy, w których należy podać krajowy numer telefonu, krajowe prefiksy numerów telefonu lub krajowe kody pocztowe, płatności, których można dokonać wyłącznie za pośrednictwem systemów nieobsługujących płatności transgranicznych, brak szczegółowych wyjaśnień w języku zrozumiałym dla użytkowników transgranicznych, brak możliwości elektronicznego przedłożenia dowodów pochodzących od organów z innych państw członkowskich oraz nieuznawanie elektronicznych środków identyfikacji wydanych w innych państwach członkowskich. Państwa członkowskie powinny zapewnić rozwiązania służące usunięciu takich przeszkód.
- (19) Użytkownicy, przeprowadzając procedury online w wymiarze transgranicznym, powinni mieć możliwość otrzymania wszystkich istotnych wyjaśnień w języku urzędowym Unii, który jest powszechnie rozumiany przez możliwie największą liczbę użytkowników transgranicznych. Nie nakłada to na państwa członkowskie wymogu przetłumaczenia ich formularzy administracyjnych związanych z daną procedurą ani wyniku tej procedury na ten język. Państwa członkowskie zachęca się jednak do stosowania rozwiązań technicznych, które umożliwiałyby użytkownikom przeprowadzanie procedur, w możliwie największej liczbie przypadków, w tym języku, przy jednoczesnym poszanowaniu przepisów państw członkowskich dotyczących stosowania języków.
- (20) To, które krajowe procedury online mają znaczenie dla użytkowników transgranicznych, aby umożliwić im korzystanie z ich praw na rynku wewnętrznym, zależy od tego, czy mają oni miejsce pobytu lub siedzibę w danym państwie członkowskim, czy też chcą skorzystać z procedur tego państwa członkowskiego, mając miejsce pobytu lub siedzibę w innym państwie członkowskim. Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim wymagania od użytkowników transgranicznych mających miejsce pobytu lub siedzibę na ich terytorium, aby uzyskali oni krajowy numer identyfikacyjny w celu uzyskania dostępu do krajowych procedur online, pod warunkiem że nie będzie to pociągało za sobą nieuzasadnionych dodatkowych obciążeń lub kosztów dla tych użytkowników. W przypadku użytkowników transgranicznych, którzy nie mają miejsca pobytu lub siedziby w danym państwie członkowskim, krajowe procedury online, które nie mają znaczenia dla korzystania przez nich z praw na rynku wewnętrznym, na przykład zgłoszenie w celu korzystania z usług lokalnych, takich jak wywóz śmieci i pozwolenia na parkowanie, nie muszą być w pełni dostępne online.
- (21) Niniejsze rozporządzenie powinno opierać się na rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014⁽¹⁾, które określa warunki uznawania przez państwa członkowskie niektórych środków identyfikacji elektronicznej osób fizycznych i prawnych, objętych notyfikowanym systemem identyfikacji elektronicznej innego państwa członkowskiego. W rozporządzeniu (UE) nr 910/2014 określono warunki, jakie muszą spełnić użytkownicy, aby móc korzystać ze swoich środków elektronicznej identyfikacji i uwierzytelniania elektronicznego w celu uzyskania dostępu do usług publicznych online w sytuacjach transgranicznych. Zachęca się instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii do akceptowania środków identyfikacji elektronicznej i uwierzytelniania elektronicznego w przypadku procedur, za które są odpowiedzialne.
- (22) W szeregu sektorowych aktów Unii, na przykład w dyrektywach 2005/36/WE, 2006/123/WE, 2014/24/UE oraz 2014/25/UE, wymaga się pełnej dostępności procedur online. W niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić wymóg pełnego udostępnienia online szeregu innych procedur, które mają kluczowe znaczenie dla większości obywateli i przedsiębiorstw korzystających ze swoich praw oraz wypełniających swoje obowiązki w wymiarze transgranicznym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

- (23) Aby umożliwić obywatelom i przedsiębiorstwom bezpośrednie korzystanie z dobrodziejstw rynku wewnętrznego bez zbędnych dodatkowych obciążeń administracyjnych, w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić wymóg pełnej cyfryzacji interfejsu użytkownika niektórych kluczowych procedur dla użytkowników transgranicznych, które zostały wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W niniejszym rozporządzeniu należy również ustanowić kryteria określające sposób, w jaki te procedury uznaje się za będące w pełni online. Obowiązek udostępnienia takiej procedury w pełni online powinien mieć zastosowanie jedynie w przypadku gdy procedura ta została ustanowiona w danym państwie członkowskim. Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować początkowej rejestracji działalności gospodarczej, procedur prowadzących do zakładania spółek lub firm będących podmiotami prawnymi ani też jakiegokolwiek późniejszego składania dokumentów przez takie spółki lub firmy, ponieważ procedury takie wymagają kompleksowego podejścia, którego celem są ułatwienia w zakresie rozwiązań cyfrowych w całym cyklu życia spółki. Przy zakładaniu działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim od przedsiębiorstw wymaga się rejestracji w systemach zabezpieczenia społecznego i ubezpieczeń społecznych, aby móc rejestrować ich pracowników i opłacać składki w obu systemach. Przedsiębiorstwa mogłyby być zobowiązane do zgłoszenia swojej działalności gospodarczej, uzyskania zezwoleń lub rejestracji zmian w ich działalności gospodarczej. Procedury te są wspólne dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w wielu sektorach gospodarki, w związku z czym należy wymagać, aby te procedury rejestracji były dostępne online.
- (24) W niniejszym rozporządzeniu należy wyjaśnić, z czym wiąże się udostępnianie procedury w pełni online. Procedurę należy uznać za w pełni online, jeżeli użytkownik może podjąć wszystkie kroki – od uzyskania dostępu do niej do jej zakończenia – kontaktując się z właściwym organem, tzw. „działem obsługi klienta”, elektronicznie, na odległość i za pośrednictwem usługi online. Ta usługa online powinna prowadzić użytkownika poprzez wykaz wszystkich wymogów, które należy spełnić, oraz wszystkich dowodów potwierdzających, które należy dostarczyć, powinna ona umożliwiać użytkownikowi dostarczanie informacji i potwierdzenia spełnienia wszystkich takich wymogów oraz powinna wydawać użytkownikowi automatyczne potwierdzenie odbioru, chyba że wynik tej procedury dostarczany jest natychmiast. Nie powinno to uniemożliwiać właściwym organom bezpośredniego kontaktu z użytkownikami, aby w razie potrzeby otrzymać dalsze wyjaśnienia potrzebne do celów procedury. Wynik procedury, jak określono w niniejszym rozporządzeniu, powinien być również przekazywany użytkownikowi przez właściwe organy drogą elektroniczną, w przypadkach gdy jest to możliwe na mocy mającego zastosowanie prawa Unii i prawa krajowego.
- (25) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na istotę procedur wymienionych w załączniku II, które zostały ustanowione na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, oraz nie ustanawia przepisów materialnych lub proceduralnych w obszarach objętych zakresem stosowania załącznika II, w tym w obszarze opodatkowania. Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie wymogów technicznych z myślą o zapewnieniu, aby takie procedury, w przypadku gdy zostały one ustanowione w danym państwie członkowskim, były w pełni dostępne online.
- (26) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na kompetencje organów krajowych w zakresie jakiegokolwiek procedury, w tym w zakresie weryfikacji dokładności i ważności przedłożonych informacji lub dowodów, a także weryfikacji autentyczności w przypadku złożenia dowodu za pośrednictwem środka innego niż system techniczny oparty na zasadzie jednorazowości. Niniejsze rozporządzenie nie powinno również mieć wpływu na przebieg procedury w ramach właściwych organów lub między właściwymi organami, tzw. „działami wewnętrznymi”, niezależnie od tego, czy jest on cyfrowy, czy też nie. W razie potrzeby, w ramach niektórych procedur rejestrowania zmian w działalności gospodarczej, państwa członkowskie powinny nadal móc wymagać udziału notariuszy lub prawników, którzy mogliby chcieć stosować środki weryfikacji takie jak wideokonferencja lub inne środki online zapewniające połączenie audiowizualne w czasie rzeczywistym. Jednakże taki udział nie powinien uniemożliwiać przeprowadzenia procedury rejestracji takich zmian w całości online.
- (27) W niektórych przypadkach użytkownicy mogliby być zobowiązani do przedstawienia dowodów w celu udowodnienia faktów, których nie można ustalić za pomocą środków elektronicznych. Takie dowody mogłyby obejmować zaświadczenia lekarskie, zaświadczenie o życiu, potwierdzenie zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych lub dowód kontroli numerów podwozia. O ile dowody takie mogą zostać przedłożone w formie elektronicznej, nie powinno to stanowić wyjątku od zasady, że procedura powinna być oferowana w pełni online. W innych przypadkach konieczne mogłyby być nadal, aby użytkownicy danej procedury stawiali się osobiście przed właściwym organem w ramach procedury online. Wszelkie takie wyjątki, inne niż wynikające z prawa Unii, powinny być ograniczone do sytuacji, które są uzasadnione nadrzędnym względem interesu publicznego w obszarach bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub zwalczania nadużyć finansowych. Aby zapewnić przejrzystość, państwa członkowskie powinny udostępniać Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje o takich wyjątkach oraz powody stosowania tych wyjątków oraz okoliczności, w których mogą one być stosowane. Państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do zgłaszania poszczególnych przypadków, w których, w drodze wyjątku, fizyczna obecność była wymagana, ale powinny raczej informować o przepisach krajowych, które przewidują takie przypadki. Najlepsze praktyki na poziomie krajowym oraz rozwój technologiczny pozwalający na dalszą cyfryzację w tym zakresie powinny być regularnie przedmiotem dyskusji na forum grupy koordynacyjnej Portalu.

- (28) W sytuacjach transgranicznych procedura rejestracji zmiany adresu mogłaby składać się z dwóch odrębnych procedur – jednej w państwie członkowskim pochodzenia, aby zwrócić się o wyrejestrowanie ze starego adresu, oraz drugiej w państwie członkowskim przeznaczenia, aby zwrócić się o rejestrację pod nowym adresem. Obie procedury powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (29) Ponieważ cyfryzacja wymogów, procedur i formalności związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych jest już objęta zakresem stosowania dyrektywy 2005/36/WE, niniejsze rozporządzenie powinno obejmować wyłącznie cyfryzację procedury występowania o akademickie uznawanie dyplomów, certyfikatów lub innych świadectw ukończenia kursów w przypadku osób, które chcą rozpocząć lub kontynuować studia, lub też używać tytułu naukowego – w zakresie nieobjętym formalnościami związanymi z uznawaniem kwalifikacji zawodowych.
- (30) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na przepisy w zakresie koordynacji zabezpieczenia społecznego określone w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004⁽¹⁾ oraz (WE) nr 987/2009⁽²⁾, które określają prawa i obowiązki ubezpieczonych i instytucji zabezpieczenia społecznego oraz procedury mające zastosowanie w dziedzinie koordynacji zabezpieczenia społecznego.
- (31) Na poziomie Unii i na poziomie krajowym ustanowiono szereg sieci i usług, które mają wspierać obywateli i przedsiębiorstwa w działalności transgranicznej. Ważne jest, aby te usługi, w tym istniejące usługi wsparcia lub rozwiązywania problemów ustanowione na poziomie Unii, takie jak Europejskie Centra Konsumenckie, portal „Twoja Europa – Porady”, SOLVIT, Punkt Informacyjny IPR, Europe Direct oraz sieć Enterprise Europe Network, stanowiły część Portalu w celu zapewnienia, aby potencjalni użytkownicy mogli je znaleźć. Usługi wymienione w załączniku III ustanowiono na mocy wiążących aktów Unii, podczas gdy inne usługi funkcjonują na zasadzie dobrowolności. Usługi ustanowione na mocy wiążących aktów Unii powinny podlegać wymogom jakości określonym w niniejszym rozporządzeniu. Usługi funkcjonujące na zasadzie dobrowolności powinny spełniać te wymogi jakości, jeżeli mają być one dostępne za pośrednictwem Portalu. Zakres i charakter tych usług, ich struktury zarządzania, obowiązujące terminy oraz dobrowolna, umowna lub inna podstawa ich funkcjonowania nie powinny być zmieniane niniejszym rozporządzeniem. Na przykład w przypadku gdy wsparcie udzielane za pośrednictwem tych usług ma charakter nieformalny, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć skutku w postaci zmiany takiego wsparcia w doradztwo prawne o wiążącym charakterze.
- (32) Ponadto państwa członkowskie i Komisja powinny mieć możliwość dodawania do Portalu innych krajowych usług wsparcia lub rozwiązywania problemów – świadczonych przez właściwe organy lub przez podmioty prywatne lub półprywatne, lub organy publiczne, takie jak izby handlowe – lub pozarządowych usług wsparcia dla obywateli, na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu. Co do zasady właściwe organy powinny być odpowiedzialne za udzielanie pomocy obywatelom i przedsiębiorstwom w zakresie wszelkich zapytań dotyczących mających zastosowanie przepisów i procedur, na które nie można w pełni odpowiedzieć za pośrednictwem usług online. Jednakże w wysoko wyspecjalizowanych obszarach oraz w przypadku gdy usługa świadczona przez podmioty prywatne lub półprywatne spełnia potrzeby użytkowników, państwa członkowskie mogą zaproponować Komisji uwzględnienie takich usług w Portalu, o ile usługi te spełniają wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu oraz nie powielają już uwzględnionych usług wsparcia lub rozwiązywania problemów.
- (33) Aby pomóc użytkownikom w znalezieniu właściwej usługi niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać wyszukiwarkę usług wsparcia, automatycznie kierującą użytkowników do właściwej usługi.
- (34) Zasadnicze znaczenie dla powodzenia Portalu ma przestrzeganie minimalnego wykazu wymogów jakości, aby zapewnić rzetelność zapewnianych informacji i usług, ponieważ w przeciwnym razie wiarygodność Portalu jako całości byłaby poważnie zagrożona. Nadrzędnym celem osiągnięcia zgodności z przepisami jest zapewnienie, aby informacja lub usługa zostały przedstawione w sposób jasny i przyjazny dla użytkownika. Aby zrealizować ten cel, państwa członkowskie mają obowiązek określić w jaki sposób informacje będą prezentowane w przebiegu ścieżki użytkownika. Na przykład, choć otrzymanie, przed rozpoczęciem procedury, informacji o ogólnie dostępnych środkach odwoławczych dostępnych w przypadku negatywnego wyniku procedury jest dla użytkownika pomocne, dużo bardziej przyjazne dla użytkownika jest podawanie wszelkich konkretnych informacji na temat ewentualnych kolejnych kroków, które należy podjąć w takiej sytuacji, na końcu procedury.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1).

- (35) Dostępność informacji dla użytkowników transgranicznych może ulec znacznej poprawie, jeżeli informacje te będą dostępne w języku urzędowym Unii powszechnie rozumianym przez możliwie największą liczbę użytkowników transgranicznych. Język ten powinien być w większości przypadków językiem obcym, którego uczy się jak najwięcej użytkowników w całej Unii, ale w niektórych szczególnych przypadkach, w szczególności w przypadku gdy informacje mają być udostępniane na poziomie lokalnym przez małe gminy w pobliżu granicy państwa członkowskiego, najbardziej odpowiedni może być język używany jako pierwszy język użytkowników transgranicznych w sąsiednim państwie członkowskim. Tłumaczenie z języka urzędowego lub języków urzędowych danego państwa członkowskiego na ten inny język urzędowy Unii powinno dokładnie oddawać treść informacji przekazanych w języku lub językach oryginału. Tłumaczenie może być ograniczone do informacji, których użytkownicy potrzebują do zrozumienia podstawowych przepisów i wymogów mających zastosowanie do ich sytuacji. Chociaż należy zachęcać państwa członkowskie do przetłumaczenia możliwie jak największej ilości informacji na język urzędowy Unii, który jest powszechnie rozumiany przez możliwie największą liczbę użytkowników transgranicznych, ilość informacji, które mają być przetłumaczone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem będzie zależeć od zasobów finansowych dostępnych na ten cel, w szczególności zasobów pochodzących z budżetu Unii. Komisja powinna dokonać odpowiednich ustaleń w celu zapewnienia sprawnego dostarczania tłumaczeń państwom członkowskim na ich wniosek. Grupa koordynacyjna Portalu powinna poddać dyskusji i opracować wytyczne dotyczące języka lub języków urzędowych Unii, na które takie informacje powinny zostać przetłumaczone.
- (36) Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102⁽¹⁾ państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia dostępu do stron internetowych swoich organów publicznych zgodnie z zasadami postrzegalności, funkcjonalności, zrozumiałości i integralności oraz zapewnienia, aby ich strony internetowe były zgodne z wymogami określonymi w tej dyrektywie. Komisja oraz państwa członkowskie powinny zapewnić zgodność z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, w szczególności z jej art. 9 i 21, oraz w celu poprawy dostępu do informacji dla osób niepełnosprawnych intelektualnie, w jak największym stopniu i zgodnie z zasadą proporcjonalności, zapewnić alternatywne rozwiązania w łatwym do zrozumienia języku. Państwa członkowskie, poprzez ratyfikację tej konwencji, oraz Unia, poprzez jej zawarcie⁽²⁾ zobowiązały się do podjęcia odpowiednich środków, aby zapewnić osobom niepełnosprawnym dostęp na równi z innymi osobami do nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych (zwanym dalej „ICT”) oraz systemów ICT, w tym internetu, poprzez ułatwienie dostępu do informacji dla osób niepełnosprawnych intelektualnie, zapewniając w jak największym stopniu i proporcjonalnie alternatywne rozwiązania w łatwym do zrozumienia języku.
- (37) Dyrektywa (UE) 2016/2102 nie ma zastosowania do stron internetowych i aplikacji mobilnych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, jednak Komisja powinna zapewnić, aby wspólny interfejs użytkownika i strony internetowe, za które jest odpowiedzialna i które mają znaleźć się w Portalu, były dostępne dla osób niepełnosprawnych, co oznacza, że muszą one być postrzegalne, funkcjonalne, zrozumiałe i integralne. Postrzegalność oznacza, że informacje i elementy wspólnego interfejsu użytkownika muszą być przedstawiane użytkownikom w sposób, który potrafią oni dostrzec; funkcjonalność oznacza, że elementy wspólnego interfejsu użytkownika i nawigacja muszą być funkcjonalne; zrozumiałość oznacza, że informacje i obsługa wspólnego interfejsu użytkownika muszą być zrozumiałe; a integralność oznacza, że treści muszą być wystarczająco integralne, aby mogły być skutecznie interpretowane przez różnego rodzaju aplikacje klienckie, w tym technologie wspomagające. W odniesieniu do pojęć postrzegalności, funkcjonalności, zrozumiałości i integralności zachęca się Komisję do zapewnienia zgodności z odpowiednimi zharmonizowanymi normami.
- (38) W celu ułatwienia uiszczania opłat wymaganych w ramach procedur online lub za korzystanie z usług wsparcia lub rozwiązywania problemów użytkownicy transgraniczni powinni mieć możliwość korzystania z poleceń przelewu lub poleceń zapłaty, zdefiniowanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012⁽³⁾, lub innych powszechnie stosowanych środków płatności transgranicznych, w tym kart debetowych lub kredytowych.
- (39) Przydatne jest, aby użytkownicy byli informowani o przewidywanym czasie trwania procedury. W związku z tym powinni być oni informowani o mających zastosowanie terminach lub ustaleniach dotyczących dorozumianego zatwierdzenia lub milczenia administracji lub – jeśli powyższe nie mają zastosowania – przynajmniej o średnim, szacowanym lub orientacyjnym czasie, jakiego dana procedura zwykle wymaga. Takie szacunki lub wskazania powinny jedynie pomagać użytkownikom w planowaniu ich działań lub wszelkich dalszych kroków administracyjnych i nie powinny wywierać skutków prawnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz.U. L 327 z 2.12.2016, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).

- (40) W niniejszym rozporządzeniu należy również umożliwić weryfikację dowodów dostarczonych przez użytkowników w formie elektronicznej w przypadku gdy dowody te są przedkładane bez pieczęci lub certyfikacji elektronicznej właściwego organu wydającego, lub w przypadku gdy nie jest dostępne narzędzie techniczne utworzone na mocy niniejszego rozporządzenia lub inny system umożliwiający bezpośrednią wymianę lub weryfikację dowodów między właściwymi organami różnych państw członkowskich. W takich przypadkach niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać skuteczny mechanizm współpracy administracyjnej między właściwymi organami państw członkowskich, oparty na systemie wymiany informacji na rynku wewnętrznym (zwanym dalej „IMI”), utworzonym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012⁽¹⁾. W takich przypadkach decyzja właściwego organu o zastosowaniu IMI powinna być dobrowolna, ale z chwilą gdy organ ten zwróci się z wnioskiem o przekazanie informacji lub o współpracę za pośrednictwem IMI, właściwy organ, do którego się zwrócono, powinien być zobowiązany do współpracy i do przekazania odpowiedzi. Wniosek można przesłać za pośrednictwem IMI do właściwego organu wydającego dany dowód albo do organu centralnego, który ma być wyznaczony przez państwa członkowskie zgodnie z ich własnymi przepisami administracyjnymi. Aby uniknąć niepotrzebnego powielania oraz z uwagi na fakt, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1191⁽²⁾ obejmuje część dowodów mających znaczenie w procedurach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, warunki współpracy w ramach IMI określone w rozporządzeniu (UE) 2016/1191 mogą być również stosowane w odniesieniu do innych dowodów wymaganych w procedurach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Aby umożliwić organom i jednostkom organizacyjnym Unii uczestnictwo w IMI, należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 1024/2012.
- (41) Usługi online zapewniane przez właściwe organy mają kluczowe znaczenie dla poprawy jakości i bezpieczeństwa usług świadczonych na rzecz obywateli i przedsiębiorstw. Organy administracji publicznej w państwach członkowskich coraz częściej starają się ponownie korzystać z raz przedłożonych danych, odstępując od wymogu wielokrotnego przedkładania tych samych informacji przez obywateli i przedsiębiorstwa. Należy ułatwić ponowne korzystanie z raz przedłożonych danych w odniesieniu do użytkowników transgranicznych w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego.
- (42) Aby umożliwić zgodną z prawem transgraniczną wymianę dowodów i informacji poprzez zastosowanie zasady jednorazowości w całej Unii, niniejsze rozporządzenie oraz zasadę jednorazowości należy stosować zgodnie ze wszystkimi mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi ochrony danych, w tym zasadą minimalizacji danych, dokładności, ograniczenia przechowywania, integralności i poufności, konieczności, proporcjonalności i ograniczenia celu. Należy je również wdrażać z zachowaniem pełnej zgodności z zasadami bezpieczeństwa i ochrony prywatności już w fazie projektowania oraz przestrzegając także praw podstawowych osób fizycznych, w tym praw dotyczących uczciwości i przejrzystości.
- (43) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby użytkownicy procedur otrzymywali jasne informacje na temat sposobu przetwarzania danych osobowych, które ich dotyczą, zgodnie z art. 13 i 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽³⁾ oraz art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) 2018/1725⁽⁴⁾.
- (44) W celu dalszego ułatwienia korzystania z procedur online, w niniejszym rozporządzeniu, zgodnie z zasadą jednorazowości, należy zapewnić podstawy do stworzenia i stosowania w pełni operacyjnego, bezpiecznego i zabezpieczonego systemu technicznego do zautomatyzowanej transgranicznej wymiany dowodów między podmiotami biorącymi udział w danej procedurze, w przypadku gdy obywatele i przedsiębiorstwa złożą w tym przedmiocie wyraźny wniosek. W przypadku gdy wymiana dowodów obejmuje dane osobowe, wniosek należy uznać za wyraźny, jeśli zawiera dobrowolne, konkretne, świadome i jednoznaczne wskazanie – w drodze oświadczenia albo w drodze działania potwierdzającego – że osoba fizyczna życzy sobie dokonania wymiany odpowiednich danych osobowych. Jeśli użytkownik nie jest osobą, której dotyczy dane, procedura online nie powinna mieć wpływu na prawa tej osoby wynikające z rozporządzenia (UE) 2016/679. Transgraniczne stosowanie zasady jednorazowości powinno skutkować tym, że obywatele i przedsiębiorstwa nie będą musieli przedkładać organom publicznym tych samych danych więcej niż raz oraz tym, że dane te będą mogły być również na wniosek użytkownika wykorzystywane do celów przeprowadzania transgranicznych procedur online dotyczących użytkowników transgranicznych. W odniesieniu do właściwego organu wydającego, obowiązek wykorzystania systemu technicznego zautomatyzowanej wymiany dowodów między różnymi państwami członkowskimi powinien mieć zastosowanie jedynie w przypadku, gdy organy zgodnie z prawem wydają w swoim państwie członkowskim dowody w formacie elektronicznym umożliwiającym taką zautomatyzowaną wymianę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1191 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli poprzez uproszczenie wymogów dotyczących przedkładania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 200 z 26.7.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (zob. s. 39 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (45) Wszelka transgraniczna wymiana dowodów powinna mieć odpowiednią podstawę prawną, taką jak dyrektywa 2005/36/WE, 2006/123/WE, 2014/24/UE lub 2014/25/UE, lub – w przypadku procedur wymienionych w załączniku II – inne mające zastosowanie przepisy prawa Unii lub prawa krajowego.
- (46) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić ogólną zasadę, zgodnie z którą transgraniczna zautomatyzowana wymiana dowodów odbywa się na wyraźny wniosek użytkownika. Jednakże wymóg ten nie powinien mieć zastosowania w przypadku gdy odpowiednie przepisy prawa Unii lub prawa krajowego pozwalają na zautomatyzowaną transgraniczną wymianę danych bez wyraźnego wniosku użytkownika.
- (47) Korzystanie z systemu technicznego utworzonego na mocy niniejszego rozporządzenia powinno pozostać dobrowolne, a użytkownik powinien mieć możliwość przedkładania dowodów za pomocą innych metod niż system techniczny. Użytkownik powinien mieć możliwość podglądu dowodów oraz prawo do podjęcia decyzji o nieprzeprowadzaniu wymiany dowodów w przypadku, gdy po skorzystaniu z możliwości podglądu dowodów, które mają być wymieniane, odkryje on, że informacje są niecisłe, nieaktualne lub wykraczają poza to, co jest konieczne w kontekście danej procedury. Danych zawartych w podglądzie nie powinno się przechowywać dłużej niż jest to konieczne z technicznego punktu widzenia.
- (48) Zabezpieczony system techniczny, który powinien powstać na potrzeby wymiany dowodów na mocy niniejszego rozporządzenia, powinien również dawać właściwym organom występującym z wnioskiem pewność, że dowody zostały dostarczone przez odpowiedni organ wydający. Przed przyjęciem informacji przekazanych przez użytkownika w kontekście danej procedury właściwy organ powinien móc zweryfikować informacje, w przypadku gdy budzą one wątpliwości, oraz potwierdzić ich dokładność.
- (49) Istnieje już szereg modułów oferujących podstawowe możliwości, które można wykorzystać do utworzenia systemu technicznego, takich jak instrument „Łącząc Europę”, ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013⁽¹⁾, oraz moduły do elektronicznego dostarczania dokumentów i do potwierdzania tożsamości elektronicznej, które stanowią część tego instrumentu. Moduły te obejmują specyfikacje techniczne, przykładowe oprogramowanie i usługi wsparcia, oraz mają na celu zapewnienie interoperacyjności między systemami ICT istniejącymi w różnych państwach członkowskich, tak aby obywatele, przedsiębiorstwa i organy administracyjne, niezależnie od tego, gdzie znajdują się w Unii, mogły bezproblemowo korzystać z cyfrowych usług publicznych.
- (50) System techniczny utworzony na mocy niniejszego rozporządzenia powinien być dostępny jako dodatkowy system względem innych systemów zapewniających mechanizmy współpracy między organami, takich jak IMI, oraz nie powinien mieć wpływu na inne systemy, w tym na system przewidziany rozporządzeniem (WE) nr 987/2009, jednolity europejski dokument zamówienia na podstawie dyrektywy 2014/24/UE, system elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 987/2009, europejską legitymację zawodową na podstawie dyrektywy 2005/36/WE, integrację krajowych rejestrów oraz integrację rejestrów centralnych, handlowych i rejestrów spółek na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132⁽²⁾ oraz wzajemne połączenie rejestrów upadłości na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848⁽³⁾.
- (51) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrożenia systemu technicznego umożliwiającego zautomatyzowaną wymianę dowodów, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia, w szczególności, specyfikacji technicznych i operacyjnych systemu służącego do przetwarzania wniosku użytkownika o wymianę dowodów i do przekazywania takich dowodów, a także uprawnienia wykonawcze do ustanowienia przepisów niezbędnych do zapewnienia integralności i poufności takiego przekazywania. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽⁴⁾.
- (52) Mając na uwadze zapewnienie, aby system techniczny zapewniał wysoki poziom bezpieczeństwa transgranicznego stosowania zasady jednorazowości, przy przyjmowaniu aktów wykonawczych określających specyfikacje takiego systemu technicznego, Komisja powinna należycie uwzględnić normy i specyfikacje techniczne opracowane przez europejskie i międzynarodowe organizacje i organy normalizacyjne, w szczególności przez Europejski Komitet

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 19).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Normalizacyjny (CEN), Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI), Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) oraz Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU), a także standardy bezpieczeństwa, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) 2016/679 i art. 22 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

- (53) W przypadku gdy jest to konieczne w celu zapewnienia opracowania, dostępności, utrzymania, nadzoru, monitorowania i zarządzania bezpieczeństwem części systemu technicznego, za które odpowiada Komisja, Komisja powinna zwrócić się o opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
- (54) Właściwe organy oraz Komisja powinny zapewnić, aby informacje, procedury i usługi, za które odpowiadają, były zgodne z kryteriami jakości. Koordynatorzy krajowi wyznaczeni na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz Komisja powinni w regularnych odstępach czasu nadzorować przestrzeganie kryteriów jakości i kryteriów bezpieczeństwa, odpowiednio na poziomie krajowym i na poziomie Unii, oraz rozwiązywać wszelkie pojawiające się problemy. Koordynatorzy krajowi powinni ponadto pomagać Komisji w monitorowaniu funkcjonowania systemu technicznego umożliwiającego transgraniczną wymianę dowodów. Niniejsze rozporządzenie powinno przyznawać Komisji wachlarz środków umożliwiających reakcję na pogorszenie jakości usług oferowanych za pośrednictwem Portalu, zależnie od wagi i utrzymywania się takiego pogorszenia jakości, z uwzględnieniem, w razie konieczności, udziału grupy koordynacyjnej Portalu. Powinno to pozostać bez uszczerbku dla ogólnej odpowiedzialności Komisji za monitorowanie przestrzegania niniejszego rozporządzenia.
- (55) Niniejsze rozporządzenie powinno określać najważniejsze funkcje narzędzi technicznych wspomagających funkcjonowanie Portalu, w szczególności wspólnego interfejsu użytkownika, repozytorium linków oraz wspólnej wyszukiwarki usług wsparcia. Wspólny interfejs użytkownika powinien zapewniać, aby użytkownicy mogli łatwo znaleźć informacje, procedury oraz usługi wsparcia i rozwiązywania problemów na stronach internetowych na poziomie krajowym i na poziomie Unii. Państwa członkowskie oraz Komisja powinny dążyć do podawania linków do jednego źródła informacji wymaganych dla Portalu, aby uniknąć dezorientacji wśród użytkowników wynikającej z podania różnych lub całkowicie lub częściowo powielających się źródeł tych samych informacji. Nie powinno to uniemożliwiać podawania linków do tych samych informacji oferowanych przez lokalne lub regionalne właściwe organy, a dotyczących różnych obszarów geograficznych. Nie powinno to również uniemożliwiać powielania pewnych informacji, w przypadku gdy jest to nieuniknione lub pożądane, na przykład w przypadku gdy na krajowych stronach internetowych przypomina się lub opisuje niektóre unijne prawa, obowiązki i przepisy, aby poprawić łatwość obsługi. Aby zminimalizować ręczną obsługę przy aktualizacji linków, które mają być wykorzystywane przez wspólny interfejs użytkownika, należy tam, gdzie jest to technicznie możliwe, wprowadzić bezpośrednie połączenie między odpowiednimi systemami technicznymi państw członkowskich i repozytorium linków. Wspólne wspomagające narzędzia ICT mogłyby korzystać ze słownika podstawowych usług publicznych (zwanego dalej „CPSV”), aby ułatwić interoperacyjność z krajowymi katalogami usług i z semantyką krajową. Państwa członkowskie należy zachęcać do stosowania CPSV, ale mogą one zdecydować się na stosowanie rozwiązań krajowych. Informacje zawarte w repozytorium linków powinny być publicznie dostępne w otwartym, powszechnie używanym i nadającym się do odczytu maszynowego formacie danych, na przykład za pomocą interfejsów programowania aplikacji (API), aby umożliwić ich ponowne wykorzystanie.
- (56) Wyszukiwarka we wspólnym interfejsie użytkownika powinna prowadzić użytkowników do informacji, których potrzebują, niezależnie od tego, czy znajdują się one na stronach internetowych na poziomie Unii, czy na poziomie krajowym. Ponadto, jako alternatywny sposób kierowania użytkowników do użytecznych informacji, nadal przydatne będzie tworzenie linków między istniejącymi i uzupełniającymi się witrynami lub stronami internetowymi, usprawniając i grupując je w możliwie największym stopniu, oraz tworzenie linków między stronami internetowymi i witrynami na poziomie Unii i na poziomie krajowym, zapewniającymi dostęp do usług i informacji online.
- (57) Niniejsze rozporządzenie powinno również określać wymogi jakości w odniesieniu do wspólnego interfejsu użytkownika. Komisja powinna zapewniać, aby wspólny interfejs użytkownika spełniał te wymogi, a interfejs ten powinien w szczególności być dostępny i udostępniany online za pośrednictwem różnych kanałów, a także powinien być łatwy w obsłudze.
- (58) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrożenia rozwiązań technicznych wspomagających Portal, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określania, w stosownych przypadkach, mających zastosowanie norm i wymogów dotyczących interoperacyjności w celu ułatwienia wyszukiwania informacji dotyczących przepisów i obowiązków, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, za które odpowiadają państwa członkowskie oraz Komisja. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (59) Niniejsze rozporządzenie powinno również jasno rozdzielać między Komisję i państwa członkowskie odpowiedzialność za opracowanie, dostępność, utrzymanie i bezpieczeństwo aplikacji ICT wspomagających Portal. W ramach wykonywania zadań związanych z utrzymaniem Portalu Komisja i państwa członkowskie powinny regularnie monitorować prawidłowość funkcjonowania tych aplikacji ICT.

- (60) Aby rozwinąć pełny potencjał różnych obszarów informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, które powinny zostać uwzględnione w Portalu, należy znacząco poprawić świadomość odbiorców docelowych na temat ich istnienia i sposobu funkcjonowania. Uwzględnienie tych informacji, procedur i usług w Portalu powinno znacznie ułatwić użytkownikom wyszukiwanie potrzebnych im informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, nawet jeżeli nie wiedzą oni o istnieniu którychkolwiek z nich. Ponadto niezbędne będą skoordynowane działania promocyjne w celu zapewnienia, aby obywatele i przedsiębiorstwa w całej Unii dowiedzieli się o istnieniu Portalu i wynikających z niego korzyściach. Takie działania promocyjne powinny obejmować optymalizację wyszukiwarek oraz inne internetowe działania służące budowaniu świadomości, ponieważ właśnie one są najbardziej efektywne kosztowo oraz mają potencjał dotarcia do największej liczby odbiorców docelowych. Aby osiągnąć najwyższą skuteczność, należy skoordynować te działania promocyjne w ramach grupy koordynacyjnej Portalu, a państwa członkowskie powinny dopasować swoje działania promocyjne w taki sposób, aby we wszystkich mających znaczenie kontekstach pojawiała się wspólna marka z zachowaniem możliwości łączenia marki Portalu z inicjatywami krajowymi.
- (61) Wszystkie instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii należy zachęcać do promowania Portalu poprzez umieszczanie jego logo i linków do niego na wszystkich odpowiednich stronach internetowych, za które odpowiadają.
- (62) Nazwa, pod którą Portal ma być znany i promowany publicznie, powinna brzmieć „Your Europe”. Wspólny interfejs użytkownika powinien być widoczny i łatwy do znalezienia, szczególnie na odpowiednich unijnych i krajowych stronach internetowych. Logo Portalu powinno być widoczne na odpowiednich unijnych i krajowych stronach internetowych.
- (63) Aby uzyskać odpowiednie informacje umożliwiające pomiar i poprawę funkcjonowania Portalu, niniejsze rozporządzenie powinno wprowadzić wymóg, aby właściwe organy i Komisja gromadziły i analizowały dane dotyczące korzystania z różnych obszarów informacji, procedur i usług oferowanych za pośrednictwem Portalu. Gromadzenie danych statystycznych dotyczących użytkowników, takich jak dane dotyczące liczby odwiedzin na określonych stronach internetowych, liczby użytkowników w danym państwie członkowskim w porównaniu z liczbą użytkowników z innych państw członkowskich, terminów stosowanych przy wyszukiwaniu, najczęściej odwiedzanych stron internetowych, stron internetowych, z których pochodzą odesłania, lub liczby, miejsca pochodzenia i przedmiotu wniosków o wsparcie, powinno poprawić funkcjonowanie Portalu, pomagając w identyfikacji odbiorców, rozwoju działań promocyjnych oraz poprawie jakości oferowanych usług. Aby uniknąć powielania, gromadzenie takich danych powinno uwzględniać przeprowadzaną co roku przez Komisję analizę porównawczą dotyczącą administracji elektronicznej.
- (64) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia jednolitych przepisów dotyczących metody gromadzenia i wymiany danych statystycznych dotyczących użytkowników. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (65) Jakość Portalu zależy od jakości unijnych i krajowych usług zapewnianych za pośrednictwem Portalu. Dlatego jakość informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów dostępnych za pośrednictwem Portalu należy również regularnie monitorować poprzez narzędzie do gromadzenia informacji zwrotnych od użytkowników, za pośrednictwem którego użytkownicy proszeni są o ocenę zakresu i jakości informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, z których skorzystali, oraz o przekazanie informacji zwrotnych na ten temat. Te informacje zwrotne powinny być gromadzone we wspólnym narzędziu, do którego dostęp powinny mieć Komisja, właściwe organy i koordynatorzy krajowi. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wspólnych funkcji narzędzi do gromadzenia informacji zwrotnych od użytkowników oraz szczegółowych ustaleń dotyczących gromadzenia i udostępniania informacji zwrotnych od użytkowników, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Komisja powinna publikować online, w zanonimizowanej formie, przegląd problemów wynikających z informacji, głównych danych statystycznych dotyczących użytkowników oraz głównych informacji zwrotnych od użytkowników, zgromadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (66) Ponadto, Portal powinien obejmować narzędzie do gromadzenia informacji zwrotnych, umożliwiające użytkownikom sygnalizowanie, dobrowolnie i anonimowo, wszelkich problemów i trudności napotkanych przez nich podczas korzystania z ich praw na rynku wewnętrznym. Narzędzie to powinno być traktowane jedynie jako uzupełnienie mechanizmów rozpatrywania skarg, ponieważ nie można w nim zapewnić spersonalizowanych odpowiedzi dla użytkowników. Otrzymane informacje powinny być połączone ze zagregowanymi informacjami pochodzącymi z usług wsparcia i rozwiązywania problemów na temat rozpatrywanych spraw w celu uzyskania oglądu rynku wewnętrznego, takiego jak jest on postrzegany przez użytkowników, oraz w celu określenia obszarów problematycznych wymagających podjęcia działań w przyszłości, aby poprawić funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Ogląd ten powinien być powiązany z istniejącymi narzędziami sprawozdawczymi, takimi jak tabela wyników jednolitego rynku.

- (67) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na prawo państw członkowskich do decydowania o tym, kto powinien pełnić rolę koordynatora krajowego. Państwa członkowskie powinny móc dostosowywać funkcje i obowiązki swoich koordynatorów krajowych związane z Portalem do swoich wewnętrznych struktur administracyjnych. Państwa członkowskie powinny móc wyznaczać dodatkowych koordynatorów krajowych do wykonywania – samodzielnie lub wspólnie z innymi – zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, odpowiedzialnych za dział administracji lub region geograficzny, lub w oparciu o inne kryteria. Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o tożsamości jednego koordynatora krajowego, który został przez nie wyznaczony do kontaktów z Komisją.
- (68) Należy powołać grupę koordynacyjną Portalu złożoną z koordynatorów krajowych i pod przewodnictwem Komisji w celu ułatwienia stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności poprzez wymianę najlepszych praktyk i współpracę na rzecz poprawy spójności prezentacji informacji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia. Prace grupy koordynacyjnej Portalu powinny uwzględniać cele określone w rocznym programie prac, który Komisja powinna przedstawić tej grupie do rozpatrzenia. Roczny program prac powinien mieć formę wytycznych lub zaleceń, mających charakter niewiążący dla państw członkowskich. Na wniosek Parlamentu Europejskiego Komisja może podjąć decyzję, aby zwrócić się do Parlamentu o wysłanie ekspertów do udziału w posiedzeniach grupy koordynacyjnej Portalu.
- (69) W niniejszym rozporządzeniu należy wyjaśnić, które części Portalu mają być finansowane z budżetu Unii, a za które będą odpowiadały państwa członkowskie. Komisja powinna pomagać państwom członkowskim w identyfikowaniu modułów ICT, które można ponownie wykorzystać, oraz w zakresie finansowania za pośrednictwem różnych funduszy i programów na poziomie Unii, które mogą wnieść wkład w pokrycie kosztów dostosowania i rozwoju ICT potrzebnego na poziomie krajowym do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Budżet niezbędny do wykonania niniejszego rozporządzenia powinien być zgodny z mającymi zastosowanie wieloletnimi ramami finansowymi.
- (70) Państwa członkowskie zachęca się do większej koordynacji, wymiany i współpracy między sobą w celu zwiększenia ich możliwości strategicznych, operacyjnych, badawczych i rozwojowych w obszarze cyberbezpieczeństwa, w szczególności poprzez wdrożenie bezpieczeństwa sieci i informacji, o którym mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148⁽¹⁾, aby wzmocnić bezpieczeństwo i odporność ich administracji publicznej i usług publicznych. Państwa członkowskie zachęca się do zwiększenia bezpieczeństwa transakcji i do zapewnienia wystarczającego poziomu zaufania do środków elektronicznych poprzez skorzystanie z ram eIDAS określonych w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014, a w szczególności odpowiednich poziomów bezpieczeństwa. Państwa członkowskie mogą podejmować środki zgodnie z prawem Unii, aby zagwarantować cyberbezpieczeństwo oraz zapobiegać oszustwom dotyczącym tożsamości lub innym formom oszustw.
- (71) W przypadku gdy stosowanie niniejszego rozporządzenia wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych, powinno ono odbywać się zgodnie z prawem Unii dotyczącym ochrony danych osobowych, w szczególności z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i rozporządzeniem (UE) 2018/1725. W kontekście niniejszego rozporządzenia zastosowanie powinna mieć również dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽²⁾. Jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) 2016/679 państwa członkowskie mogą zachować lub wprowadzić dalsze warunki, w tym ograniczenia, w odniesieniu do przetwarzania danych dotyczących zdrowia, a także mogą przewidzieć bardziej szczegółowe przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych pracowników w kontekście zatrudnienia.
- (72) Niniejsze rozporządzenie powinno promować i ułatwić usprawnienie struktur zarządzania dla usług objętych Portalem. W tym celu Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, powinna dokonać przeglądu istniejących struktur zarządzania i w razie konieczności dostosować je, aby unikać powielania i niedociągnięć.
- (73) Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie użytkownikom działającym w innych państwach członkowskich dostępu online do pełnych, wiarygodnych, przystępnych i zrozumiałych informacji unijnych i krajowych na temat praw, przepisów i obowiązków, do procedur online w pełni funkcjonalnych dla użytkowników transgranicznych oraz do usług wsparcia i rozwiązywania problemów. Ponieważ cel ten nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia, możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

- (74) Aby państwa członkowskie i Komisja mogły opracować i wdrożyć narzędzia niezbędne do nadania skuteczności niniejszemu rozporządzeniu, stosowanie niektórych jego przepisów należy rozpocząć po upływie dwóch lat od jego wejścia w życie. Organom gminnym należy umożliwić wdrożenie wymogu udostępniania informacji dotyczących przepisów, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, za które odpowiadają, w terminie czterech lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące procedur, które mają być oferowane w pełni online, transgranicznego dostępu do procedur online oraz systemu technicznego służącego do zautomatyzowanej transgranicznej wymiany dowodów zgodnie z zasadą jednorazowości powinny zostać wdrożone w terminie najpóźniej przed upływem pięciu lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- (75) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz powinno być wykonywane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (76) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 1 sierpnia 2017 r. ⁽²⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące:
 - a) tworzenia i funkcjonowania jednolitego portalu cyfrowego, aby zapewnić obywatelom i przedsiębiorstwom łatwy dostęp do wysokiej jakości informacji, efektywnych procedur oraz skutecznych usług wsparcia i rozwiązywania problemów w odniesieniu do przepisów unijnych i krajowych mających zastosowanie do obywateli i przedsiębiorstw korzystających lub zamierzających korzystać ze swoich praw wynikających z prawa Unii w dziedzinie rynku wewnętrznego w rozumieniu art. 26 ust. 2 TFUE;
 - b) korzystania z procedur przez użytkowników transgranicznych oraz wdrożenia zasady jednorazowości w związku z procedurami wymienionymi w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz procedurami przewidzianymi w dyrektywach 2005/36/WE, 2006/123/WE, 2014/24/UE i 2014/25/UE;
 - c) zgłaszania przeszkód na rynku wewnętrznym w oparciu o gromadzenie informacji zwrotnych od użytkowników oraz danych statystycznych dotyczących usług objętych jednolitym portalem cyfrowym.
2. W przypadku sprzeczności między niniejszym rozporządzeniem a przepisami innego aktu Unii regulującymi określone aspekty przedmiotu objętego zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia pierwszeństwo mają przepisy tego innego aktu Unii.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na istotę jakichkolwiek procedur określonych na poziomie Unii lub na poziomie krajowym w którymkolwiek z obszarów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, ani na prawa przyznane poprzez takie procedury. Ponadto, niniejsze rozporządzenie nie ma również wpływu na środki podjęte zgodnie z prawem Unii w celu zagwarantowania cyberbezpieczeństwa oraz w celu zapobiegania oszustwom.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 340 z 11.10.2017, s. 6.

Artykuł 2

Utworzenie jednolitego portalu cyfrowego

1. Jednolity portal cyfrowy (zwany dalej „Portalem”) zostaje utworzony przez Komisję i państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Portal składa się ze wspólnego interfejsu użytkownika zarządzanego przez Komisję (zwanego dalej „wspólnym interfejsem użytkownika”), który jest zintegrowany z portalem „Twoja Europa” oraz umożliwia dostęp do odpowiednich unijnych i krajowych stron internetowych.
2. Portal umożliwia dostęp do:
 - a) informacji na temat praw, obowiązków i przepisów określonych w prawie Unii i prawie krajowym, które mają zastosowanie do użytkowników korzystających lub zamierzających korzystać ze swoich praw wynikających z prawa Unii w dziedzinie rynku wewnętrznego w obszarach wymienionych w załączniku I;
 - b) informacji na temat procedur online i offline oraz linków do procedur online, w tym procedur objętych załącznikiem II, ustanowionych na poziomie Unii lub na poziomie krajowym, aby umożliwić użytkownikom korzystanie z praw i przestrzeganie obowiązków i przepisów w dziedzinie rynku wewnętrznego w obszarach wymienionych w załączniku I;
 - c) informacji na temat usług wsparcia i rozwiązywania problemów oraz linków do tych usług, wymienionych w załączniku III lub o których mowa w art. 7, z których mogą korzystać obywatele i przedsiębiorstwa w przypadku pytań lub problemów dotyczących praw, obowiązków, przepisów lub procedur, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu.
3. Wspólny interfejs użytkownika musi być dostępny we wszystkich językach urzędowych Unii.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „użytkownik” oznacza obywatela Unii, osobę fizyczną mającą miejsce pobytu w państwie członkowskim albo osobę prawną mającą siedzibę statutową w państwie członkowskim, korzystających za pośrednictwem Portalu z informacji, procedur lub usług wsparcia i rozwiązywania problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2;
- 2) „użytkownik transgraniczny” oznacza użytkownika znajdującego się w sytuacji, która nie ogranicza się pod każdym względem do jednego państwa członkowskiego;
- 3) „procedura” oznacza sekwencję czynności, które użytkownicy muszą wykonać w celu spełnienia wymogów lub uzyskania od właściwego organu decyzji, aby móc korzystać ze swoich praw, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a);
- 4) „właściwy organ” oznacza każdy organ lub podmiot państwa członkowskiego utworzony na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, który ma określone obowiązki dotyczące informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;
- 5) „dowody” oznaczają wszelkie dokumenty lub dane, w tym tekst lub nagrania dźwiękowe, wizualne lub audiowizualne, niezależnie od zastosowanego nośnika, wymagane przez właściwy organ w celu udowodnienia faktów lub spełnienia wymogów procedur, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b).

ROZDZIAŁ II

USŁUGI PORTALU

Artykuł 4

Dostęp do informacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy mieli łatwy dostęp online na ich krajowych stronach internetowych do następujących informacji:
 - a) informacji na temat tych praw, obowiązków i przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), które wynikają z prawa krajowego;

- b) informacji na temat tych procedur, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), które określone są na poziomie krajowym;
- c) informacji na temat tych usług wsparcia i rozwiązywania problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. c), które zapewniane są na poziomie krajowym.

2. Komisja zapewnia, aby portal „Twoja Europa” umożliwiał użytkownikom łatwy dostęp online do następujących informacji:

- a) informacji na temat tych praw, obowiązków i przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), które wynikają z prawa Unii;
- b) informacji na temat tych procedur, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), które określone są na poziomie Unii;
- c) informacji na temat tych usług wsparcia i rozwiązywania problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. c), które zapewniane są na poziomie Unii.

Artykuł 5

Dostęp do informacji nieobjętych załącznikiem I

1. Państwa członkowskie oraz Komisja mogą udostępniać linki do informacji niewymienionych w załączniku I, oferowanych przez właściwe organy, Komisję lub organy i jednostki organizacyjne Unii, pod warunkiem że informacje te są objęte zakresem Portalu określonym w art. 1 ust. 1 lit. a) oraz spełniają wymogi jakości określone w art. 9.
2. Linki do informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udostępnia się zgodnie z art. 19 ust. 2 i 3.
3. Przed aktywowaniem jakichkolwiek linków Komisja sprawdza, czy warunki określone w ust. 1 są spełnione oraz konsultuje się z grupą koordynacyjną Portalu.

Artykuł 6

Procedury, które mają być oferowane w pełni online

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby użytkownicy mieli dostęp do każdej z procedur wymienionych w załączniku II w pełni online oraz mogli je przeprowadzać w pełni online, w przypadku gdy takie procedury zostały ustanowione w danym państwie członkowskim.
2. Procedury, o których mowa w ust. 1, uznawane są za w pełni online w przypadku gdy:
 - a) identyfikacja użytkowników, dostarczanie informacji i dowodów potwierdzających oraz podpis i ostateczne przedłożenie mogą zostać przeprowadzone drogą elektroniczną na odległość za pośrednictwem kanału usług, który umożliwia użytkownikom spełnienie wymogów związanych z daną procedurą w przyjazny dla użytkownika i uporządkowany sposób;
 - b) użytkownikom wydawane jest automatycznie potwierdzenia odbioru, chyba że wynik danej procedury dostarczany jest natychmiast;
 - c) wynik procedury jest dostarczany drogą elektroniczną lub, gdy jest to konieczne do zapewnienia zgodności z mającym zastosowanie prawem Unii lub prawem krajowym, dostarczany jest fizycznie; oraz
 - d) użytkownicy otrzymują elektroniczne powiadomienie o zakończeniu procedury.
3. W przypadku gdy, w wyjątkowych okolicznościach uzasadnionych nadrzędnym interesem publicznym w obszarach bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub zwalczania nadużyć finansowych, zamierzonego celu nie można osiągnąć w pełni online, państwa członkowskie mogą wymagać od użytkownika stawienia się osobiście przed właściwym organem na pewnym etapie procedury. W takich wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie ograniczają taką fizyczną obecność do tego, co jest ściśle niezbędne i obiektywnie uzasadnione, oraz zapewniają, aby pozostałe etapy procedury mogły być przeprowadzone w pełni online. Państwa członkowskie zapewniają również, aby wymóg fizycznej obecności nie prowadził do dyskryminacji użytkowników transgranicznych.

4. Państwa członkowskie powiadają i wyjaśniają za pośrednictwem wspólnego repozytorium dostępnego Komisji i innym państwom członkowskim powody i okoliczności, w których obecność fizyczna może być wymagana w związku z etapami procedury, o których mowa w ust. 3, oraz powody i okoliczności, w których konieczne jest fizyczne dostarczenie wyniku procedury, o czym mowa w ust. 2 lit. c).

5. Niniejszy artykuł nie uniemożliwia państwom członkowskim oferowania użytkownikom dodatkowych możliwości dostępu do procedur i przeprowadzania procedur, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), w inny sposób niż kanałami online ani bezpośredniego kontaktowania się z użytkownikami.

Artykuł 7

Dostęp do usług wsparcia i rozwiązywania problemów

1. Państwa członkowskie oraz Komisja zapewniają użytkownikom, w tym użytkownikom transgranicznym, łatwy dostęp online za pośrednictwem różnych kanałów do usług wsparcia i rozwiązywania problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. c).

2. Koordynatorzy krajowi, o których mowa w art. 28, oraz Komisja mogą udostępniać linki do usług wsparcia i rozwiązywania problemów zapewnianych przez właściwe organy, Komisję lub organy i jednostki organizacyjne Unii, innych niż usługi wymienione w załączniku III, zgodnie z art. 19 ust. 2 i 3, o ile usługi takie spełniają wymogi jakości określone w art. 11 i 16.

3. W przypadku gdy jest to konieczne do zaspokojenia potrzeb użytkowników, koordynator krajowy może zaproponować Komisji, aby w Portalu uwzględnione zostały linki do usług wsparcia i rozwiązywania problemów zapewnianych przez podmioty prywatne lub półprywatne, jeżeli usługi te spełniają następujące warunki:

a) oferują informacje lub wsparcie w obszarach i w celach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia oraz mają charakter uzupełniający w stosunku do usług już uwzględnionych w Portalu;

b) są oferowane bezpłatnie lub w cenach przystępnych dla mikroprzedsiębiorstw, organizacji non-profit i obywateli; oraz

c) spełniają wymogi określone w art. 8, 11 i 16.

4. W przypadku gdy koordynator krajowy proponuje uwzględnienie linku zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu oraz udostępnia taki link zgodnie z art. 19 ust. 3, Komisja ocenia, czy usługa, która ma zostać dodana za pomocą linku, spełnia warunki określone w ust. 3 niniejszego artykułu, a jeśli tak, aktywuje dany link.

Jeżeli Komisja stwierdzi, że usługa, która ma zostać dodana, nie spełnia warunków określonych w ust. 3, informuje koordynatora krajowego o powodach nieaktywowania linku.

Artykuł 8

Wymogi jakości dotyczące dostępności sieci

Komisja zwiększa dostępność tych witryn i stron internetowych, za pomocą których udziela dostępu do informacji, o których mowa w art. 4 ust. 2, oraz do usług wsparcia i rozwiązywania problemów, o których mowa w art. 7, dzięki zwiększeniu postrzegalności, funkcjonalności, zrozumiałości i integralności tych witryn i stron internetowych.

ROZDZIAŁ III
WYMOGI JAKOŚCI

SEKCJA 1

Wymogi jakości dotyczące informacji na temat praw, obowiązków i przepisów, na temat procedur oraz na temat usług wsparcia i rozwiązywania problemów

Artykuł 9

Jakość informacji na temat praw, obowiązków i przepisów

1. W przypadku gdy państwa członkowskie oraz Komisja są odpowiedzialne zgodnie z art. 4 za zapewnienie dostępu do informacji, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), zapewniają one, aby takie informacje spełniały następujące wymogi:

- a) muszą być przyjazne dla użytkownika, umożliwiając użytkownikom łatwe znalezienie i zrozumienie informacji oraz łatwą identyfikację elementów informacji mających znaczenie w ich konkretnej sytuacji;
- b) muszą być dokładne i wystarczająco kompleksowe, aby obejmować informacje, które są potrzebne użytkownikom do korzystania z ich praw w sposób w pełni zgodny z mającymi zastosowanie przepisami i obowiązkami;
- c) muszą zawierać w stosownych przypadkach odniesienia, linki do aktów prawnych, specyfikacje techniczne i wytyczne;
- d) muszą zawierać nazwę właściwego organu lub podmiotu odpowiedzialnego za treść informacji;
- e) muszą zawierać dane kontaktowe wszelkich odpowiednich usług wsparcia i rozwiązywania problemów, takie jak numer telefonu, adres poczty elektronicznej, formularz zapytania online lub wszelkie inne powszechnie używane środki komunikacji elektronicznej, które są najbardziej odpowiednie dla rodzaju oferowanych usług i dla docelowych odbiorców tych usług;
- f) muszą zawierać datę ostatniej aktualizacji informacji, jeżeli jej dokonano, lub, jeżeli informacje nie zostały zaktualizowane, datę publikacji informacji;
- g) muszą być dobrze zorganizowane oraz przedstawione, tak aby użytkownicy szybko mogli znaleźć informacje, których potrzebują;
- h) muszą być aktualizowane; oraz
- i) muszą być napisane jasnym i prostym językiem, dostosowanym do potrzeb docelowych użytkowników.

2. Państwa członkowskie udostępniają informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w języku urzędowym Unii, który jest powszechnie rozumiany przez możliwie największą liczbę użytkowników transgranicznych, zgodnie z art. 12.

Artykuł 10

Jakość informacji na temat procedur

1. Do celów przestrzegania art. 4 państwa członkowskie oraz Komisja zapewniają, aby, zanim użytkownicy będą musieli podać swoją tożsamość przed rozpoczęciem procedury, zostały im udostępnione w stosownych przypadkach wystarczająco kompleksowe, jasne i przyjazne dla użytkownika wyjaśnienia na temat następujących elementów procedur, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b):

- a) odpowiednich etapów procedury, przez które musi przejść użytkownik, w tym wszelkich wyjątków, na mocy art. 6 ust. 3, od obowiązku oferowania przez państwa członkowskie procedury w pełni online;
- b) nazwy właściwego organu lub podmiotu odpowiedzialnego za procedurę, w tym jego danych kontaktowych;
- c) akceptowanych sposobów uwierzytelniania, identyfikacji i podpisu dla danej procedury;

- d) rodzaju i formatu dowodów, które należy przedłożyć;
- e) środków dochodzenia roszczeń lub środków odwoławczych na ogół dostępnych w razie sporu z właściwymi organami;
- f) mających zastosowanie opłat i metod płatności online;
- g) wszelkich terminów, których powinien przestrzegać użytkownik lub właściwy organ, a w przypadku gdy nie ma takich terminów, średniego, szacowanego lub orientacyjnego czasu, jakiego potrzebuje właściwy organ do przeprowadzenia procedury;
- h) wszelkich przepisów dotyczących braku odpowiedzi ze strony właściwego organu oraz jego konsekwencji prawnych dla użytkowników, w tym ustaleń dotyczących dorozumianego zatwierdzenia lub milczenia administracji;
- i) każdego dodatkowego języka, w którym procedura może być prowadzona.

2. W przypadku braku ustaleń dotyczących dorozumianego zatwierdzenia, milczenia administracji lub podobnych ustaleń właściwe organy w stosownych przypadkach informują użytkowników o wszelkich opóźnieniach i o każdym przedłużeniu terminów lub o wszelkich ich konsekwencjach.

3. W przypadku gdy wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1, są już dostępne dla użytkowników nietransgranicznych, mogą one zostać wykorzystane lub wykorzystane ponownie do celów niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że obejmują one również, w stosownych przypadkach, sytuację użytkowników transgranicznych.

4. Państwa członkowskie udostępniają wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w języku urzędowym Unii, który jest powszechnie rozumiany przez możliwie największą liczbę użytkowników transgranicznych, zgodnie z art. 12.

Artykuł 11

Jakość informacji na temat usług wsparcia i rozwiązywania problemów

1. Do celów przestrzegania art. 4 państwa członkowskie i Komisja zapewniają, aby, zanim użytkownicy złożą wniosek o usługę, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. c), zostały im udostępnione jasne i przyjazne dla użytkownika wyjaśnienia na temat następujących kwestii:

- a) rodzaju, celu i spodziewanych wyników oferowanej usługi;
- b) danych kontaktowych podmiotów odpowiedzialnych za usługę, takich jak numer telefonu, adres poczty elektronicznej, formularz zapytania online lub wszelkie inne powszechnie używane środki komunikacji elektronicznej, które są najbardziej odpowiednie dla rodzaju oferowanych usług i dla docelowych odbiorców tych usług;
- c) w stosownych przypadkach odpowiednich opłat i metod płatności online;
- d) wszelkich mających zastosowanie terminów, których należy przestrzegać, a w przypadku gdy nie ma takich terminów, średniego lub przewidywanego czasu niezbędnego do dostarczenia usługi;
- e) wszelkich dodatkowych języków, w których można złożyć wniosek i które mogą być używane w późniejszych kontaktach.

2. Państwa członkowskie udostępniają wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w języku urzędowym Unii, który jest powszechnie rozumiany przez możliwie największą liczbę użytkowników transgranicznych, zgodnie z art. 12.

Artykuł 12

Tłumaczenie informacji

1. W przypadku gdy państwo członkowskie nie podaje informacji, wyjaśnień i instrukcji określonych w art. 9, 10 i 11 oraz art. 13 ust. 2 lit. a) w języku urzędowym Unii powszechnie rozumianym przez możliwie największą liczbę użytkowników transgranicznych, to państwo członkowskie występuje do Komisji z wnioskiem o zapewnienie tłumaczenia na ten język, w granicach dostępnego budżetu Unii, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. c).

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby teksty przedłożone do tłumaczenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu obejmowały przynajmniej podstawowe informacje we wszystkich obszarach wymienionych w załączniku I oraz aby, o ile dostępny jest wystarczający budżet Unii, obejmowały wszelkie dalsze informacje, wyjaśnienia i instrukcje, o których mowa w art. 9, 10 i 11 oraz art. 13 ust. 2 lit. a), z uwzględnieniem najważniejszych potrzeb użytkowników transgranicznych. Państwa członkowskie przekazują do repozytorium linków, o którym mowa w art. 19, linki do takich przetłumaczonych informacji.

3. Język, o którym mowa w ust. 1, musi być językiem urzędowym Unii, którego użytkownicy w całej Unii najczęściej uczą się jako języka obcego. W drodze wyjątku, w przypadku gdy oczekuje się, że informacje, wyjaśnienia lub instrukcje, które mają zostać przetłumaczone, będą przedmiotem zainteresowania głównie użytkowników transgranicznych pochodzących z jednego innego państwa członkowskiego, język, o którym mowa w ust. 1, może być językiem urzędowym Unii używanym jako pierwszy język przez tych użytkowników transgranicznych.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie występuje z wnioskiem o tłumaczenie na język urzędowy Unii niebędący językiem, którego użytkownicy w całej Unii najczęściej uczą się jako języka obcego, uzasadnia swój wniosek. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że warunki wyboru innego języka, o których mowa w ust. 3, nie są spełnione, może odrzucić ten wniosek i poinformować państwo członkowskie o powodach tego odrzucenia.

SEKCJA 2

Wymogi dotyczące procedur online

Artykuł 13

Transgraniczny dostęp do procedur online

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy procedura, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), ustanowiona na poziomie krajowym, jest dostępna online dla użytkowników nietransgranicznych i może być przez nich przeprowadzona online, była ona również dostępna online dla użytkowników transgranicznych i mogła być przez nich przeprowadzona online w sposób niedyskryminujący za pomocą tego samego lub alternatywnego rozwiązania technicznego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do procedur, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełnione były co najmniej następujące wymogi:

- a) użytkownicy muszą mieć dostęp do instrukcji przeprowadzenia procedury w języku urzędowym Unii, który jest powszechnie rozumiany przez możliwie największą liczbę użytkowników transgranicznych, zgodnie z art. 12;
- b) użytkownicy transgraniczni muszą mieć możliwość przedłożenia wymaganych informacji, w tym w przypadku gdy struktura takich informacji różni się od struktury podobnych informacji w danym państwie członkowskim;
- c) użytkownicy transgraniczni muszą mieć możliwość podania swojej tożsamości i uwierzytelnienia jej, elektronicznego podpisania lub opieczątowania dokumentów, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014, we wszystkich przypadkach, w których jest to możliwe również dla użytkowników nietransgranicznych;
- d) użytkownicy transgraniczni muszą mieć możliwość przedłożenia dowodu zgodności z mającymi zastosowanie wymogami oraz otrzymania wyniku procedury w formacie elektronicznym we wszystkich przypadkach, w których jest to możliwe również dla użytkowników nietransgranicznych;
- e) w przypadku gdy przeprowadzenie procedury wymaga płatności, użytkownicy muszą mieć możliwość uiszczenia wszelkich opłat online poprzez powszechnie dostępną transgraniczną usługę płatniczą, bez dyskryminacji ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez dostawcę usług płatniczych, miejsce wydania instrumentu płatniczego lub lokalizację rachunku płatniczego w Unii.

3. W przypadku gdy procedura nie wymaga elektronicznej identyfikacji lub uwierzytelnienia, o których mowa w ust. 2 lit. c), oraz w przypadku gdy właściwym organom umożliwiono na podstawie mającego zastosowanie prawa krajowego lub mającej zastosowanie praktyki administracyjnej akceptowanie cyfrowych kopii nieelektronicznych dowodów tożsamości w przypadku użytkowników nietransgranicznych, takich jak dowody tożsamości lub paszporty, organy te akceptują również takie kopie cyfrowe w przypadku użytkowników transgranicznych.

Artykuł 14

System techniczny transgranicznej zautomatyzowanej wymiany dowodów oraz stosowanie zasady jednorazowości

1. Do celów wymiany dowodów w procedurach online wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz procedurach przewidzianych w dyrektywach 2005/36/WE, 2006/123/WE, 2014/24/UE i 2014/25/UE Komisja we współpracy z państwami członkowskimi tworzy system techniczny zautomatyzowanej wymiany dowodów między właściwymi organami w różnych państwach członkowskich (zwany dalej „systemem technicznym”).

2. W przypadku gdy właściwe organy zgodnie z prawem wydają w swoim państwie członkowskim oraz w formacie elektronicznym pozwalającym na zautomatyzowaną wymianę dowodów, które mają znaczenie dla procedur online, o których mowa w ust. 1, udostępniają one takie dowody występującym z wnioskiem właściwym organom z innych państw członkowskich w formacie elektronicznym pozwalającym na zautomatyzowaną wymianę.

3. System techniczny w szczególności:
 - a) musi umożliwiać przetwarzanie wniosków o dowody na wyraźny wniosek użytkownika;
 - b) musi umożliwiać przetwarzanie wniosków o dowody, które mają zostać udostępnione lub wymienione;
 - c) musi umożliwiać przekazywanie dowodów między właściwymi organami;
 - d) musi umożliwiać przetwarzanie dowodów przez właściwy organ występujący z wnioskiem;
 - e) musi zapewniać poufność i integralność dowodów;
 - f) musi umożliwiać użytkownikowi podgląd dowodów, które mają być wykorzystane przez właściwy organ występujący z wnioskiem, oraz dokonanie wyboru czy wymiana dowodów ma być przeprowadzona;
 - g) musi zapewniać odpowiedni poziom interoperacyjności z innymi odpowiednimi systemami;
 - h) musi zapewniać wysoki poziom bezpieczeństwa przy przekazywaniu i przetwarzaniu dowodów;
 - i) nie może przetwarzać dowodów w zakresie wykraczającym poza to, co jest niezbędne pod względem technicznym do wymiany dowodów, oraz nie dłużej niż przez czas niezbędny do tego celu.
4. Stosowanie systemu technicznego nie jest obowiązkowe dla użytkowników i jest dopuszczalne jedynie na ich wyraźny wniosek, chyba że prawo Unii lub prawo krajowe stanowią inaczej. Użytkownicy mogą przedkładać dowody za pomocą metod innych niż system techniczny, bezpośrednio właściwemu organowi występującemu z wnioskiem.
5. Nie wymaga się zapewnienia możliwości podglądu dowodów, o której mowa w ust. 3 lit. f) niniejszego artykułu, w przypadku procedur, w których mające zastosowanie prawo Unii lub prawo krajowe dopuszcza zautomatyzowaną transgraniczną wymianę danych bez takiego podglądu. Możliwość podglądu dowodów pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku podawania informacji na podstawie art. 13 i 14 rozporządzenia (UE) 2016/679.
6. Państwa członkowskie włączają w pełni operacyjny system techniczny do procedur, o których mowa w ust. 1.
7. Właściwe organy odpowiedzialne za procedury online, o których mowa w ust. 1, na wyraźny, dobrowolny, konkretny, świadomy i jednoznaczny wniosek użytkownika, którego to dotyczy, występują z wnioskiem o dowody bezpośrednio do właściwych organów wydających dowody w innych państwach członkowskich za pośrednictwem systemu technicznego. Właściwe organy wydające, o których mowa w ust. 2, udostępniają, zgodnie z ust. 3 lit. e), takie dowody za pośrednictwem tego samego systemu.
8. Dowody udostępniane właściwemu organowi występującemu z wnioskiem ograniczają się do tego, czego dotyczył wniosek, i są używane przez ten organ wyłącznie do celów procedury, w odniesieniu do której wymieniono dowody. Dowody wymieniane za pośrednictwem systemu technicznego, dla celów właściwego organu występującego z wnioskiem, są uznawane za autentyczne.
9. Do dnia 12 czerwca 2021 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze w celu określenia specyfikacji technicznych i operacyjnych systemu technicznego niezbędnych do wykonania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.
10. Ust. 1–8 nie stosuje się do procedur ustanowionych na poziomie Unii, które przewidują inne mechanizmy wymiany dowodów, chyba że system techniczny niezbędny do wykonania niniejszego artykułu jest włączony do tych procedur zgodnie z przepisami aktów Unii, w których ustanowiono te procedury.
11. Komisja oraz każde z państw członkowskich odpowiadają za opracowanie, dostępność, utrzymanie, nadzór, monitorowanie i zarządzanie bezpieczeństwem swoich odpowiednich części systemu technicznego.

Artykuł 15

Weryfikacja dowodów między państwami członkowskimi

W przypadku gdy nie jest dostępny system techniczny lub inne systemy wymiany lub weryfikacji dowodów między państwami członkowskimi, lub gdy takie systemy nie mają zastosowania, lub w przypadku gdy użytkownik nie występuje z wnioskiem o stosowanie systemu technicznego, właściwe organy współpracują ze sobą za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (zwanego dalej „IMI”), jeżeli jest to konieczne w celu weryfikacji autentyczności dowodów przedłożonych przez użytkownika jednemu z tych organów w formie elektronicznej do celów procedury online.

SEKCJA 3

Wymogi jakości dotyczące usług wsparcia i rozwiązywania problemów

Artykuł 16

Wymogi jakości dotyczące usług wsparcia i rozwiązywania problemów

Właściwe organy oraz Komisja zapewniają, w ramach swoich odpowiednich kompetencji, aby usługi wsparcia i rozwiązywania problemów wymienione w załączniku III oraz usługi, które zostały uwzględnione w Portalu zgodnie z art. 7 ust. 2, 3 i 4, były zgodne z następującymi wymogami jakości:

- a) usługi te muszą być świadczone w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem złożoności wniosku;
- b) w przypadku przedłużenia terminów użytkownicy muszą być informowani z wyprzedzeniem o powodach takiego przedłużenia i o nowym terminie;
- c) w przypadku gdy świadczenie usługi wymaga płatności, użytkownicy muszą mieć możliwość uiszczenia wszelkich opłat online poprzez powszechnie dostępną transgraniczną usługę płatniczą, bez dyskryminacji ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez dostawcę usług płatniczych, miejsce wydania instrumentu płatniczego lub lokalizację rachunku płatniczego w Unii.

SEKCJA 4

Monitorowanie jakości

Artykuł 17

Monitorowanie jakości

1. Koordynatorzy krajowi, o których mowa w art. 28, oraz Komisja, w ramach swoich odpowiednich kompetencji, regularnie monitorują zgodność informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów dostępnych za pośrednictwem Portalu z wymogami jakości określonymi w art. 8–13 i art. 16. Monitorowanie prowadzi się na podstawie danych zgromadzonych zgodnie z art. 24 i 25.
2. W przypadku pogorszenia się jakości informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, o których mowa w ust. 1, zapewnianych przez właściwe organy, Komisja, uwzględniając wagę i utrzymywanie się pogorszenia jakości, podejmuje przynajmniej jeden z następujących środków:
 - a) informuje odpowiedniego koordynatora krajowego i zwraca się o działania zaradcze;
 - b) poddaje pod dyskusję w grupie koordynacyjnej Portalu zalecane działania w celu poprawy zgodności z wymogami jakości;
 - c) wysyła pismo z zaleceniami dla danego państwa członkowskiego;
 - d) czasowo wyłącza informacje, procedurę lub usługę wsparcia lub rozwiązywania problemów z Portalu.
3. W przypadku gdy usługa wsparcia lub rozwiązywania problemów, do której podano link zgodnie z art. 7 ust. 3, systematycznie nie spełnia wymogów określonych w art. 11 i 16 lub, w świetle z danych zgromadzonych zgodnie z art. 24 i 25, nie spełnia już potrzeb użytkowników, Komisja może wyłączyć usługę z Portalu po konsultacji z odpowiednim koordynatorem krajowym oraz, w razie konieczności, z grupą koordynacyjną Portalu.

ROZDZIAŁ IV

ROZWIĄZANIA TECHNICZNE

Artykuł 18

Wspólny interfejs użytkownika

1. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, zapewnia zintegrowany z portalem „Twoja Europa” wspólny interfejs użytkownika, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie Portalu.
2. Wspólny interfejs użytkownika zapewnia dostęp do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów za pośrednictwem linków do odpowiednich witryn lub stron internetowych na poziomie Unii i na poziomie krajowym, zawartych w repozytorium linków, o którym mowa w art. 19.

3. Państwa członkowskie oraz Komisja, działając w zakresie swoich zadań i obowiązków, jak przewidziano w art. 4, zapewniają, aby informacje dotyczące przepisów i obowiązków, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów były zorganizowane i oznaczone w sposób ułatwiający ich wyszukiwanie poprzez wspólny interfejs użytkownika.
4. Komisja zapewnia, aby wspólny interfejs użytkownika był zgodny z następującymi wymogami jakości:
 - a) musi być łatwy w obsłudze;
 - b) musi być dostępny w internecie za pośrednictwem różnych urządzeń elektronicznych;
 - c) musi być opracowany i zoptymalizowany z myślą o różnych przeglądarkach internetowych;
 - d) musi spełniać następujące wymogi dotyczące dostępności sieci: postrzegalność, funkcjonalność, zrozumiałość i integralność.
5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające wymogi w zakresie interoperacyjności, aby ułatwić wyszukiwanie za pośrednictwem wspólnego interfejsu użytkownika informacji dotyczących przepisów i obowiązków, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

Artykuł 19

Repozytorium linków

1. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, tworzy i utrzymuje elektroniczne repozytorium linków do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2, umożliwiając powiązanie takich usług ze wspólnym interfejsem użytkownika.
2. Komisja przesyła do repozytorium linków linki do informacji, procedur, usług wsparcia i rozwiązywania problemów dostępnych na stronach internetowych zarządzanych na poziomie Unii oraz zapewnia ich dokładność i aktualność.
3. Koordynatorzy krajowi przesyłają do repozytorium linków linki do informacji, procedur, usług wsparcia i rozwiązywania problemów dostępnych na stronach internetowych zarządzanych przez właściwe organy lub podmioty prywatne, lub półprywatne, o których mowa w art. 7 ust. 3, oraz zapewniają ich dokładność i aktualność.
4. W przypadku gdy jest to technicznie wykonalne, przesyłanie linków, o którym mowa w ust. 3, może odbywać się automatycznie między odpowiednimi systemami państw członkowskich a repozytorium linków.
5. Komisja podaje informacje uwzględnione w repozytorium linków do wiadomości publicznej w otwartym i nadającym się do odczytu maszynowego formacie.
6. Komisja oraz koordynatorzy krajowi zapewniają, aby linki do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów oferowanych za pośrednictwem Portalu nie zawierały jakichkolwiek zbędnych całościowych lub częściowych powieleń i pokrywających się informacji, które mogą być mylące dla użytkowników.
7. W przypadku gdy udostępnianie informacji, o których mowa w art. 4, zostało przewidziane w innych przepisach prawa Unii, Komisja oraz koordynatorzy krajowi mogą przysyłać linki do tych informacji w celu spełnienia wymogów tego artykułu.

Artykuł 20

Wspólna wyszukiwarka usług wsparcia

1. W celu ułatwienia dostępu do usług wsparcia i rozwiązywania problemów, wymienionych w załączniku III lub o których mowa w art. 7 ust. 2 i 3, właściwe organy oraz Komisja zapewniają użytkownikom możliwość dostępu do nich poprzez wspólną wyszukiwarkę usług wsparcia i rozwiązywania problemów (zwaną dalej „wspólną wyszukiwarką usług wsparcia”) dostępną w Portalu.
2. Komisja opracowuje wspólną wyszukiwarkę usług wsparcia, zarządza nią oraz decyduje o strukturze i formacie, w których należy przekazywać opisy i dane kontaktowe usług wsparcia i rozwiązywania problemów, aby umożliwić prawidłowe funkcjonowanie wspólnej wyszukiwarki usług wsparcia.
3. Koordynatorzy krajowi przekazują Komisji opisy i dane kontaktowe, o których mowa w ust. 2.

*Artykuł 21***Odpowiedzialność za aplikacje ICT wspomagające Portal**

1. Komisja odpowiada za opracowanie, dostępność, monitorowanie, aktualizację, utrzymanie, bezpieczeństwo i hosting następujących aplikacji ICT i stron internetowych:

- a) portalu „Twoja Europa”, o którym mowa w art. 2 ust. 1;
- b) wspólnego interfejsu użytkownika, o którym mowa w art. 18 ust. 1, w tym wyszukiwarki lub innego narzędzia ICT, które umożliwia wyszukiwanie informacji i usług internetowych;
- c) repozytorium linków, o którym mowa w art. 19 ust. 1;
- d) wspólnej wyszukiwarki usług wsparcia, o której mowa w art. 20 ust. 1;
- e) narzędzi do gromadzenia informacji zwrotnych od użytkowników, o których mowa w art. 25 ust. 1 i art. 26 ust. 1 lit. a).

Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje aplikacje ICT.

2. Państwa członkowskie odpowiadają za opracowanie, dostępność, monitorowanie, aktualizację, utrzymanie oraz bezpieczeństwo aplikacji ICT powiązanych ze swoimi krajowymi witrynami internetowymi i stronami internetowymi, które są połączone ze wspólnym interfejsem użytkownika.

ROZDZIAŁ V

PROMOCJA*Artykuł 22***Nazwa, logo i znak jakości**

1. Portal powinien być znany i promowany publicznie pod nazwą „Your Europe”.

Logo, pod którym Portal ma być znany i promowany publicznie, określi Komisja w ścisłej współpracy z grupą koordynacyjną Portalu do dnia 12 czerwca 2019 r.

Logo Portalu i link do Portalu muszą być widoczne i dostępne na odpowiednich, połączonych z Portalem stronach internetowych na poziomie Unii i na poziomie krajowym.

2. Na dowód przestrzegania wymogów jakości, o których mowa w art. 9, 10 i 11, nazwa i logo Portalu służą również jako znak jakości. Jednakże logo Portalu może być używane jako znak jakości wyłącznie przez strony i witryny internetowe włączone do repozytorium linków, o którym mowa w art. 19.

*Artykuł 23***Promocja**

1. Państwa członkowskie i Komisja propagują wiedzę na temat Portalu i korzystanie z niego wśród obywateli i przedsiębiorstw oraz zapewniają powszechną widoczność Portalu i zawartych w nim informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także łatwość ich wyszukiwania poprzez publicznie dostępne wyszukiwarki.

2. Państwa członkowskie i Komisja koordynują swoje działania promocyjne, o których mowa w ust. 1, i w ramach tych działań odnoszą się do Portalu oraz korzystają z jego logo, w stosownych przypadkach w połączeniu z wszelkimi innymi nazwami marek.

3. Państwa członkowskie oraz Komisja zapewniają, aby Portal był łatwy do wyszukania poprzez powiązane strony internetowe, za które odpowiadają, oraz aby wyraźne linki do wspólnego interfejsu użytkownika były dostępne na wszelkich odpowiednich stronach internetowych na poziomie Unii i na poziomie krajowym.

4. Koordynatorzy krajowi promują Portal wśród właściwych organów krajowych.

ROZDZIAŁ VI

GROMADZENIE DANYCH STATYSTYCZNYCH I INFORMACJI ZWROTNYCH OD UŻYTKOWNIKÓW*Artykuł 24***Dane statystyczne dotyczące użytkowników**

1. Abu poprawić funkcjonalność Portalu, właściwe organy oraz Komisja zapewniają, w sposób gwarantujący anonimowość użytkowników, gromadzenie danych statystycznych wizyt użytkowników w Portalu i na stronach internetowych, do których linki zamieszczono w Portalu.
2. Właściwe organy, podmioty świadczące usługi wsparcia lub rozwiązywania problemów, o których mowa w art. 7 ust. 3, oraz Komisja gromadzą i wymieniają – w formie zagregowanej – informacje o liczbie, pochodzeniu i przedmiocie wniosków o świadczenie usług wsparcia i rozwiązywania problemów oraz swoim czasie reakcji.
3. Dane statystyczne zgromadzone zgodnie z ust. 1 i 2 dotyczące informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, do których prowadzą linki z Portalu, muszą zawierać następujące kategorie danych:
 - a) dane dotyczące liczby, pochodzenia i rodzaju użytkowników Portalu;
 - b) dane dotyczące preferencji i ścieżek użytkownika;
 - c) dane dotyczące przydatności, łatwości wyszukiwania oraz jakości informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów.

Dane te podaje się do wiadomości publicznej w otwartym i powszechnie używanym formacie nadającym się do odczytu maszynowego.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające metodę gromadzenia i wymiany danych statystycznych dotyczących użytkowników, o których to danych mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

*Artykuł 25***Informacje zwrotne użytkowników na temat usług Portalu**

1. W celu gromadzenia bezpośrednio od użytkowników informacji na temat ich zadowolenia z usług świadczonych za pośrednictwem Portalu oraz informacji w nim udostępnionych Komisja zapewnia użytkownikom za pośrednictwem Portalu przyjazne dla użytkownika narzędzie do gromadzenia informacji zwrotnych, umożliwiające im, niezwłocznie po skorzystaniu z którejkolwiek z usług, o których mowa w art. 2 ust. 2, anonimowe przekazywanie uwag na temat jakości i dostępności usług zapewnianych za pośrednictwem Portalu, udostępnianych w nim informacji oraz wspólnego interfejsu użytkownika.
2. Właściwe organy oraz Komisja zapewniają, aby użytkownicy mieli dostęp do narzędzia, o którym mowa w ust. 1, na wszystkich stronach internetowych, które są częścią Portalu.
3. Komisja, właściwe organy oraz koordynatorzy krajowi mają bezpośredni dostęp do informacji zwrotnych od użytkowników zgromadzonych za pomocą narzędzia, o którym mowa w ust. 1, do celów rozwiązywania wszelkich zgłoszonych problemów.
4. Właściwe organy nie są zobowiązane do zapewnienia użytkownikom dostępu do narzędzia do gromadzenia informacji zwrotnych od użytkowników, o którym mowa w ust. 1, na swoich stronach internetowych będących częścią Portalu, jeżeli na stronach internetowych tych organów jest już dostępne, w celu monitorowania jakości usług, inne narzędzie do gromadzenia informacji zwrotnych od użytkowników o podobnych funkcjach, co narzędzie do gromadzenia informacji zwrotnych od użytkowników, o którym mowa w ust. 1. Właściwe organy gromadzą informacje zwrotne od użytkowników uzyskane z ich własnego narzędzia do gromadzenia informacji zwrotnych od użytkowników oraz wymieniają je z Komisją i koordynatorami krajowymi w innych państwach członkowskich.
5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające zasady gromadzenia i wymiany informacji zwrotnych od użytkowników. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 37 ust. 2.

*Artykuł 26***Sprawozdawczość dotycząca funkcjonowania rynku wewnętrznego**

1. Komisja:
 - a) zapewnia użytkownikom Portalu łatwe w obsłudze narzędzie do anonimowego zgłaszania i przekazywania informacji zwrotnych na temat wszelkich przeszkód napotkanych przez nich w korzystaniu z ich praw na rynku wewnętrznym;

- b) gromadzi zagregowane informacje z będących częścią Portalu usług wsparcia i rozwiązywania problemów dotyczące tematów pytań i odpowiedzi.
2. Komisja, właściwe organy oraz koordynatorzy krajowi muszą mieć bezpośredni dostęp do informacji zwrotnych zgromadzonych zgodnie z ust. 1 lit. a).
3. Państwa członkowskie i Komisja analizują i badają problemy zgłoszone przez użytkowników na podstawie niniejszego artykułu i w miarę możliwości rozwiązują je za pomocą odpowiednich środków.

Artykuł 27

Przegląd problemów online

Komisja publikuje online w formie zanonimizowanej przegląd problemów wynikających z informacji zgromadzonych zgodnie z art. 26 ust. 1, głównych danych statystycznych dotyczących użytkowników, o których mowa w art. 24, oraz głównych informacji zwrotnych od użytkowników, o których mowa w art. 25.

ROZDZIAŁ VII

ZARZĄDZANIE PORTALEM

Artykuł 28

Koordinatorzy krajowi

1. Każde państwo członkowskie wyznacza koordynatora krajowego. Oprócz obowiązków zgodnie z art. 7, 17, 19, 20, 23 i 25 koordynatorzy krajowi:
- a) działają jako punkt kontaktowy w ramach swoich odpowiednich administracji we wszystkich kwestiach dotyczących Portalu;
 - b) propagują jednolite stosowanie art. 9–16 przez swoje odpowiednie właściwe organy;
 - c) zapewniają właściwe wdrożenie zaleceń, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. c).
2. Każde państwo członkowskie może wyznaczyć, stosownie do swojej wewnętrznej struktury administracyjnej, jednego koordynatora lub większą ich liczbę na potrzeby wykonywania zadań wymienionych w ust. 1. Jeden koordynator krajowy z każdego państwa członkowskiego odpowiada za kontakty z Komisją we wszystkich kwestiach związanych z Portalem.
3. Każde państwo członkowskie przekazuje pozostałym państwom członkowskim oraz Komisji imię i nazwisko oraz dane kontaktowe swojego koordynatora krajowego.

Artykuł 29

Grupa koordynacyjna

Powołuje się grupę koordynacyjną (zwaną dalej „grupą koordynacyjną Portalu”). W skład grupy koordynacyjnej Portalu wchodzi po jednym koordynatorze krajowym z każdego państwa członkowskiego, a przewodniczy jej przedstawiciel Komisji. Grupa koordynacyjna Portalu przyjmuje swój regulamin wewnętrzny. Komisja zapewnia sekretariat.

Artykuł 30

Zadania grupy koordynacyjnej Portalu

1. Grupa koordynacyjna Portalu wspiera wykonywanie niniejszego rozporządzenia. W szczególności:
- a) ułatwia wymianę i regularną aktualizację najlepszych praktyk;
 - b) zachęca do wprowadzania procedur dostępnych w pełni online, wykraczających poza procedury wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, a także internetowych narzędzi uwierzytelnienia i identyfikacji oraz podpisów elektronicznych, w szczególności tych, które przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 910/2014;
 - c) poddaje dyskusji udoskonalenia przyjaznej dla użytkownika prezentacji informacji w obszarach wymienionych w załączniku I, w szczególności na podstawie danych zgromadzonych zgodnie z art. 24 i 25;
 - d) wspiera Komisję w opracowywaniu wspólnych rozwiązań ICT wspomagających Portal;
 - e) poddaje dyskusji projekt rocznego programu prac;
 - f) wspiera Komisję w monitorowaniu wykonania rocznego programu prac;

- g) poddaje dyskusji dodatkowe informacje przekazywane zgodnie z art. 5 w celu zachęcenia innych państw członkowskich do dostarczania podobnych informacji, jeżeli są one istotne dla użytkowników;
 - h) wspiera Komisję w monitorowaniu przestrzegania wymogów określonych w art. 8–16, zgodnie z art. 17;
 - i) informuje o wykonywaniu art. 6 ust. 1;
 - j) poddaje dyskusji oraz zaleca właściwym organom i Komisji działania mające na celu uniknięcie lub wyeliminowanie zbędnego powielania usług dostępnych za pośrednictwem Portalu;
 - k) wydaje opinie w sprawie procedur lub środków służących skutecznemu rozwiązywaniu problemów z jakością usług, zgłoszonych przez użytkowników, lub zgłasza propozycje dotyczące jej poprawy;
 - l) poddaje dyskusji stosowanie zasad bezpieczeństwa i ochrony prywatności już w fazie projektowania w kontekście niniejszego rozporządzenia;
 - m) poddaje dyskusji kwestie związane z gromadzeniem informacji zwrotnych od użytkowników i danych statystycznych, o których mowa w art. 24 i 25, tak aby usługi oferowane na poziomie Unii i na poziomie krajowym były stale ulepszone;
 - n) poddaje dyskusji kwestie związane z wymogami jakości usług zapewnianych za pośrednictwem Portalu;
 - o) wymienia się najlepszymi praktykami oraz wspiera Komisję w zakresie organizacji, struktury i prezentacji usług, o których mowa w art. 2 ust. 2, aby umożliwić właściwe funkcjonowanie wspólnego interfejsu użytkownika;
 - p) ułatwia opracowanie i wdrożenie skoordynowanej promocji;
 - q) współpracuje z organami zarządzającymi usługami informacyjnymi oraz usługami wsparcia i rozwiązywania problemów lub sieciami usług informacyjnych oraz usług wsparcia lub rozwiązywania problemów;
 - r) zapewnia wytyczne dotyczące dodatkowego języka urzędowego lub dodatkowych języków urzędowych Unii, które mają być stosowane przez właściwe organy zgodnie z art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 4, art. 11 ust. 2 oraz art. 13 ust. 2 lit. a).
2. Komisja może konsultować się z grupą koordynacyjną Portalu we wszelkich kwestiach związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 31

Roczny program prac

1. Komisja przyjmuje roczny program prac, w którym określa się w szczególności:
 - a) działania na rzecz poprawy prezentacji poszczególnych informacji w obszarach wymienionych w załączniku I oraz działania na rzecz ułatwienia terminowego wdrożenia, przez właściwe organy wszystkich szczebli, w tym na szczeblu gminy, wymogu zapewniania informacji;
 - b) działania ułatwiające przestrzeganie art. 6 i 13;
 - c) działania niezbędne do zapewnienia spójnego przestrzegania wymogów określonych w art. 9–12;
 - d) działania związane z promocją Portalu zgodnie z art. 23.
2. Przygotowując projekt rocznego programu prac, Komisja uwzględni dane statystyczne dotyczące użytkowników i informacje zwrotne od użytkowników, zgromadzone zgodnie z art. 24 i 25, oraz wszelkie sugestie zgłoszone przez państwa członkowskie. Komisja, przed przyjęciem rocznego programu prac przedkłada jego projekt pod dyskusję grupie koordynacyjnej Portalu.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 32

Koszty

1. Z budżetu ogólnego Unii Europejskiej pokrywa się koszty:
 - a) opracowania i utrzymania narzędzi ICT wspomagających wykonywanie niniejszego rozporządzenia na poziomie Unii;

- b) promocji Portalu na poziomie Unii;
- c) tłumaczenia informacji, wyjaśnień i instrukcji zgodnie z art. 12 w ramach przypadającej na każde państwo członkowskie maksymalnej rocznej objętości, bez uszczerbku dla ewentualnych przesunięć, w przypadku gdy jest to konieczne, aby umożliwić pełne wykorzystanie dostępnego budżetu.
2. Koszty związane z krajowymi portalami internetowymi, platformami informacyjnymi, usługami wsparcia oraz procedurami ustanowionymi na poziomie państw członkowskich są pokrywane z budżetów poszczególnych państw członkowskich, o ile prawodawstwo Unii nie stanowi inaczej.

Artykuł 33

Ochrona danych osobowych

Przetwarzanie danych osobowych przez właściwe organy w ramach niniejszego rozporządzenia musi być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679. Przetwarzanie danych osobowych przez Komisję w ramach niniejszego rozporządzenia musi być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

Artykuł 34

Współpraca z innymi sieciami zapewniającymi informacje i wsparcie

- Po konsultacjach z państwami członkowskimi Komisja decyduje, które z istniejących nieformalnych struktur zarządzania w zakresie usług wsparcia i rozwiązywania problemów wymienionych w załączniku III lub w zakresie obszarów informacji objętych załącznikiem I mają zostać objęte zakresem obowiązków grupy koordynacyjnej Portalu.
- W przypadku gdy usługi lub sieci zapewniające informacje i wsparcie zostały utworzone na mocy prawnie wiążącego aktu Unii w zakresie któregośkolwiek z obszarów informacji objętych załącznikiem I, Komisja koordynuje prace grupy koordynacyjnej Portalu oraz organów zarządzających takimi usługami lub sieciami w celu osiągnięcia synergii i uniknięcia powielania działań.

Artykuł 35

System wymiany informacji na rynku wewnętrznym

- Do celów art. 6 ust. 4 i art. 15 oraz zgodnie z tymi przepisami stosuje się system wymiany informacji na rynku wewnętrznym (zwany dalej „IMI”) utworzony na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2012.
- Komisja może zdecydować o stosowaniu IMI jako elektronicznego repozytorium linków, o których mowa w art. 19 ust. 1.

Artykuł 36

Sprawozdania i przegląd

Do dnia 12 grudnia 2022 r., a następnie co dwa lata, Komisja dokonuje przeglądu stosowania niniejszego rozporządzenia oraz przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny dotyczące funkcjonowania Portalu oraz funkcjonowania rynku wewnętrznego na podstawie danych statystycznych i informacji zwrotnych, zgromadzonych zgodnie z art. 24, 25 i 26. W przeglądzie ocenia się w szczególności zakres art. 14, biorąc pod uwagę zmiany technologiczne, rynkowe i prawne w zakresie wymiany dowodów między właściwymi organami.

Artykuł 37

Procedura komitetowa

- Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
- W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 38

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1024/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 1024/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady wykorzystywania systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (zwanego dalej »IMI«) na potrzeby współpracy administracyjnej między uczestnikami IMI, w tym przetwarzania danych osobowych.”;

2) art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. IMI jest wykorzystywany na potrzeby wymiany informacji, w tym danych osobowych, między uczestnikami IMI oraz na potrzeby przetwarzania tych informacji w którymkolwiek z następujących celów:

- a) współpraca administracyjna wymagana zgodnie z aktami wymienionymi w załączniku;
- b) współpraca administracyjna objęta projektem pilotażowym realizowanym zgodnie z art. 4.”;

3) w art. 5 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) »IMI« oznacza narzędzie elektroniczne udostępnione przez Komisję w celu usprawnienia współpracy administracyjnej między uczestnikami IMI;”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) »współpraca administracyjna« oznacza współpracę pomiędzy uczestnikami IMI w drodze wymiany i przetwarzania informacji w celu lepszego stosowania prawa Unii;”;

c) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) »uczestnicy IMI« oznaczają właściwe organy, koordynatorów IMI, Komisję oraz organy i jednostki organizacyjne Unii;”;

4) w art. 8 ust. 1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„f) zapewnia koordynację z organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz przyznaje im prawa dostępu do IMI.”;

5) art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie, Komisja oraz organy i jednostki organizacyjne Unii wprowadzają stosowne środki, aby umożliwić użytkownikom IMI dostęp do danych osobowych przetwarzanych w IMI, wyłącznie w zakresie niezbędnym do wykonywania ich obowiązków oraz wyłącznie w obszarze lub obszarach rynku wewnętrznego, w których użytkownikom tym przyznano prawa dostępu zgodnie z ust. 3.”;

6) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Europejski Inspektor Ochrony Danych odpowiada za monitorowanie i zapewnianie stosowania niniejszego rozporządzenia w przypadkach gdy Komisja lub organy i jednostki organizacyjne Unii, działające w charakterze uczestników IMI, przetwarzają dane osobowe. Zastosowanie mają odpowiednio obowiązki i uprawnienia określone w art. 57 i 58 rozporządzenia (UE) nr 2018/1725 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz. U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Krajowe organy nadzorcze oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych, działając w ramach swoich odpowiednich kompetencji, współpracują ze sobą w celu zapewnienia skoordynowanego nadzoru nad IMI oraz nad korzystaniem z niego przez uczestników IMI zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2018/1725.”;

c) uchyla się ust. 4;

7) uchyla się art. 29 ust. 1;

8) w załączniku dodaje się punkty w brzmieniu:

„11. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (*): art. 56, art. 60–66 i art. 70 ust. 1.

12. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (**): art. 6 ust. 4, art. 15 i 19.

(*) Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

(**) Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.”

Artykuł 39

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 2, art. 4, art. 7–12, art. 16, art. 17, art. 18 ust. 1–4, art. 19, art. 20, art. 24 ust. 1, 2 i 3, art. 25 ust. 1–4, art. 26 i art. 27 stosuje się od dnia 12 grudnia 2020 r.

Art. 6, art. 13, art. 14 ust. 1–8 i ust. 10 oraz art. 15 stosuje się od dnia 12 grudnia 2023 r.

Niezależnie od daty rozpoczęcia stosowania art. 2, 9, 10 i 11 organy gminne udostępnią informacje, wyjaśnienia i instrukcje, o których mowa w tych artykułach, najpóźniej do dnia 12 grudnia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 2 października 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI
Przewodniczący

W imieniu Rady

J. BOGNER-STRAUSS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz obszarów informacji, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), które mają znaczenie dla obywateli i przedsiębiorstw korzystających ze swoich praw na rynku wewnętrznym

Obszary informacji dotyczących obywateli:

Obszar	INFORMACJE DOTYCZĄCE PRAW, OBOWIĄZKÓW I PRZEPISÓW WYNIKAJĄCYCH Z PRAWA UNII I PRAWA KRAJOWEGO
A. Podróże w Unii	<ol style="list-style-type: none"> 1. dokumenty wymagane od obywateli Unii, członków ich rodzin, którzy nie są obywatelami Unii, małoletnich podróżujących samotnie oraz osób niebędących obywatelami Unii przekraczających granice w Unii (dowód tożsamości, wiza, paszport) 2. prawa i obowiązki osób podróżujących samolotem, pociągiem, statkiem lub autobusem w Unii i z Unii oraz osób wykupujących imprezy turystyczne lub powiązane usługi turystyczne 3. pomoc w związku z ograniczoną możliwością poruszania się przy podróżowaniu w Unii i z Unii 4. przewóz zwierząt, roślin, alkoholu, tytoniu, papierosów i innych towarów przy podróżowaniu w Unii 5. połączenia głosowe oraz wysyłanie i otrzymywanie wiadomości i danych drogą elektroniczną w Unii
B. Praca i przejście na emeryturę w Unii	<ol style="list-style-type: none"> 1. poszukiwanie zatrudnienia w innym państwie członkowskim 2. podjęcie zatrudnienia w innym państwie członkowskim 3. uznawanie kwalifikacji z myślą o zatrudnieniu w innym państwie członkowskim 4. opodatkowanie w innym państwie członkowskim 5. przepisy dotyczące odpowiedzialności i obowiązkowego ubezpieczenia w związku z pobytem lub zatrudnieniem w innym państwie członkowskim 6. warunki zatrudnienia, w tym pracowników delegowanych, ustanowione na mocy ustawy lub aktów wykonawczych (w tym informacje o godzinach pracy, urlopie płatnym, uprawnieniach urlopowych, prawach i obowiązkach dotyczących pracy w godzinach nadliczbowych, kontrolach stanu zdrowia, rozwiązywaniu umów, zwolnieniach i redukcjach etatów) 7. równe traktowanie (przepisy zabraniające dyskryminacji w miejscu zatrudnienia, przepisy dotyczące równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet oraz równości wynagrodzeń dla pracowników zatrudnionych na czas określony albo nieokreślony) 8. obowiązki w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w zależności od różnych rodzajów działalności 9. prawa i obowiązki w dziedzinie zabezpieczenia społecznego w Unii, w tym prawa i obowiązki dotyczące uprawnień emerytalnych i rentowych
C. Pojazdy w Unii	<ol style="list-style-type: none"> 1. czasowe lub stałe sprowadzenie pojazdu silnikowego do innego państwa członkowskiego 2. uzyskanie i przedłużenie ważności prawa jazdy 3. zawarcie obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu silnikowego 4. kupno i sprzedaż pojazdu silnikowego w innym państwie członkowskim 5. krajowe przepisy ruchu drogowego i wymagania dotyczące kierowców, w tym ogólne zasady korzystania z krajowej infrastruktury drogowej: opłaty czasowe (winiety), opłaty uzależnione od przebytej odległości (opłaty za przejazd), nalepki ekologiczne

Obszar	INFORMACJE DOTYCZĄCE PRAW, OBOWIĄZKÓW I PRZEPISÓW WYNIKAJĄCYCH Z PRAWA UNII I PRAWA KRAJOWEGO
D. Pobyt w innym państwie członkowskim	<ol style="list-style-type: none"> 1. czasowe lub stałe przeniesienie się do innego państwa członkowskiego 2. zakup i sprzedaż nieruchomości, w tym wszelkie warunki i obowiązki dotyczące opodatkowania, własności lub użytkowania takiej nieruchomości, w tym jako drugiego miejsca pobytu 3. udział w wyborach lokalnych i wyborach do Parlamentu Europejskiego 4. wymagania dotyczące kart pobytowych dla obywateli Unii i członków ich rodzin, w tym członków rodzin, którzy nie są obywatelami Unii 5. warunki mające zastosowanie do naturalizacji obywateli innego państwa członkowskiego 6. przepisy mające zastosowanie w przypadku śmierci, w tym przepisy dotyczące repatriacji zwłok do innego państwa członkowskiego
E. Kształcenie lub praktyka zawodowa w innym państwie członkowskim	<ol style="list-style-type: none"> 1. system kształcenia w innym państwie członkowskim, w tym system wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi, kształcenia podstawowego i średniego, szkolnictwa wyższego i uczenia się dorosłych 2. wolontariat w innym państwie członkowskim 3. praktyki zawodowe w innym państwie członkowskim 4. prowadzenie badań naukowych w innym państwie członkowskim jako część programu kształcenia
F. Opieka zdrowotna	<ol style="list-style-type: none"> 1. korzystanie z opieki zdrowotnej w innym państwie członkowskim 2. zakup przepisanych produktów farmaceutycznych w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym wystawiono receptę, przez internet lub osobiście 3. przepisy dotyczące ubezpieczenia zdrowotnego mające zastosowanie w przypadku krótkoterminowego lub długoterminowego pobytu w innym państwie członkowskim, w tym dotyczące tego, jak ubiegać się o europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego 4. ogólne informacje dotyczące praw dostępu do dostępnych działań publicznych z zakresu profilaktyki zdrowotnej i obowiązku uczestnictwa w takich działaniach; 5. usługi świadczone za pośrednictwem krajowych numerów alarmowych, w tym numerów „112” i „116” 6. prawa i warunki przeniesienia do domu opieki
G. Prawa obywatelskie i rodzinne	<ol style="list-style-type: none"> 1. urodzenie dziecka, piecza nad małoletnimi dziećmi, władza rodzicielska, przepisy dotyczące macierzyństwa zastępczego i przysposobienia, w tym przysposobienia niepełnego, obowiązki alimentacyjne wobec dzieci, których sytuacja rodzinna obejmuje element transgraniczny 2. związek osób posiadających różne obywatelstwa, w tym osób tej samej płci (małżeństwo, związek partnerski lub zarejestrowany związek partnerski, separacja, rozwód, małżeńskie prawa majątkowe, prawa konkubentów) 3. zasady uznania płci 4. prawa spadkowe oraz obowiązki związane z dziedziczeniem w innym państwie członkowskim, łącznie z przepisami podatkowymi 5. prawa i przepisy mające zastosowanie w przypadku transgranicznego uprowadzenia dziecka przez jednego z rodziców

Obszar	INFORMACJE DOTYCZĄCE PRAW, OBOWIĄZKÓW I PRZEPISÓW WYNIKAJĄCYCH Z PRAWA UNII I PRAWA KRAJOWEGO
H. Prawa konsumenta	<ol style="list-style-type: none"> 1. zakup towarów, treści cyfrowych lub usług (w tym usług finansowych) w innym państwie członkowskim, przez internet lub osobiście 2. posiadanie rachunku bankowego w innym państwie członkowskim 3. przyłączenie do sieci infrastruktury technicznej, na przykład gazowej, elektroenergetycznej, wodnej, kanalizacyjnej, telekomunikacyjnej i internetowej 4. płatności, w tym polecenia przelewu, opóźnienia w płatnościach transgranicznych 5. prawa i gwarancje konsumenckie związane z kupnem towarów i usług, w tym procedury rozwiązywania sporów konsumenckich i procedury odszkodowawcze 6. bezpieczeństwo produktów konsumpcyjnych 7. wynajem pojazdu silnikowego
I. Ochrona danych osobowych	<ol style="list-style-type: none"> 1. korzystanie przez osobę, której dane dotyczą z jej praw związanych z ochroną danych osobowych

Obszary informacji dotyczących przedsiębiorstw:

Obszar	INFORMACJE DOTYCZĄCE PRAW, OBOWIĄZKÓW I PRZEPISÓW
J. Rozpoczęcie, prowadzenie i zakończenie działalności gospodarczej	<ol style="list-style-type: none"> 1. rejestracja, zmiana formy prawnej lub zakończenie działalności gospodarczej (procedury rejestracji i formy prawne prowadzenia działalności gospodarczej) 2. przeniesienie działalności gospodarczej do innego państwa członkowskiego 3. prawa własności intelektualnej (zgłoszenia patentowe, rejestracja znaku towarowego, rysunku lub wzoru, uzyskanie licencji na zwielokrotnianie) 4. uczciwość i przejrzystość praktyk handlowych, w tym prawa i gwarancje konsumenckie związane ze sprzedażą towarów i usług 5. udostępnianie narzędzi online do dokonywania płatności transgranicznych przy sprzedaży online towarów i usług 6. prawa i obowiązki wynikające z prawa zobowiązań, w tym odsetki za opóźnienia w płatnościach 7. postępowanie upadłościowe i likwidacja spółek 8. ubezpieczenie kredytu 9. łączenie spółek lub sprzedaż przedsiębiorstwa 10. odpowiedzialność cywilna osób zarządzających spółkami i członków zarządu spółek 11. zasady i obowiązki dotyczące przetwarzania danych osobowych

Obszar	INFORMACJE DOTYCZĄCE PRAW, OBOWIĄZKÓW I PRZEPISÓW
K. Pracownicy	<ol style="list-style-type: none"> 1. warunki zatrudnienia ustanowione na mocy ustawy lub aktów wykonawczych (w tym godziny pracy, urlop płatny, uprawnienia urlopowe, prawa i obowiązki dotyczące pracy w godzinach nadliczbowych, kontrole stanu zdrowia, rozwiązywanie umów, zwolnienia i redukcje etatów) 2. prawa i obowiązki w dziedzinie zabezpieczenia społecznego w Unii (rejestracja pracodawcy, rejestracja pracowników, zgłoszenie rozwiązania umowy z pracownikiem, płatność składek na ubezpieczenie społeczne, prawa i obowiązki dotyczące uprawnień emerytalnych i rentowych) 3. zatrudnianie pracowników w innych państwach członkowskich (delegowanie pracowników, przepisy dotyczące swobody świadczenia usług, warunki przyznania prawa pobytu pracownikom) 4. równe traktowanie (przepisy zabraniające dyskryminacji w miejscu zatrudnienia, przepisy dotyczące równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet oraz równości wynagrodzeń dla pracowników zatrudnionych na czas określony albo nieokreślony) 5. przepisy dotyczące reprezentacji pracowniczej
L. Podatki	<ol style="list-style-type: none"> 1. VAT: informacje o ogólnych zasadach, stawkach i zwolnieniach, rejestracja do celów VAT i płatność VAT, uzyskiwanie zwrotu 2. podatek akcyzowy: informacje o ogólnych zasadach, stawkach i zwolnieniach, rejestracja do celów podatku akcyzowego i płatność podatku akcyzowego, uzyskiwanie zwrotu 3. należności celne i inne podatki oraz opłaty pobierane od przywozu towarów 4. procedury celne dotyczące przywozu i wywozu zgodnie z unijnym kodeksem celnym 5. inne podatki: płatność, stawki, deklaracje podatkowe
M. Towary	<ol style="list-style-type: none"> 1. uzyskanie oznakowania CE 2. przepisy i wymogi dotyczące produktów 3. ustalenie mających zastosowanie norm, specyfikacji technicznych oraz przeprowadzenie certyfikacji produktów 4. wzajemne uznawanie produktów niepodlegających specyfikacjom unijnym 5. wymagania dotyczące klasyfikacji, oznakowania i pakowania niebezpiecznych substancji chemicznych 6. sprzedaż na odległość i poza lokalem przedsiębiorstwa: informacje, których należy udzielać kupującym przed zawarciem umowy, potwierdzenie umowy na piśmie, odstąpienie od umowy, dostawa towarów, inne szczegółowe obowiązki 7. produkty wadliwe: prawa i gwarancje konsumenckie, odpowiedzialność posprzedażna, środki dochodzenia roszczeń przez poszkodowaną stronę 8. certyfikacja, etykiety (EMAS, etykiety energetyczne, ekoprojekt, oznakowanie ekologiczne UE) 9. recykling i gospodarowanie odpadami
N. Usługi	<ol style="list-style-type: none"> 1. uzyskiwanie koncesji, zezwoleń lub pozwoleń z myślą o rozpoczęciu i prowadzeniu działalności gospodarczej 2. powiadamianie władz o działalności transgranicznej 3. uznawanie kwalifikacji zawodowych, w tym kształcenia i szkolenia zawodowego

Obszar	INFORMACJE DOTYCZĄCE PRAW, OBOWIĄZKÓW I PRZEPISÓW
O. Finansowanie działalności gospodarczej	<ol style="list-style-type: none">1. uzyskiwanie dostępu do finansowania na poziomie Unii, w tym unijne programy finansowania i dotacje na działalność gospodarczą2. uzyskiwanie dostępu do finansowania na poziomie krajowym3. inicjatywy skierowane do przedsiębiorców (wymiany organizowane dla nowych przedsiębiorców, programy opieki mentorskiej itd.)
P. Zamówienia publiczne	<ol style="list-style-type: none">1. udział w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego: przepisy i procedury2. składanie oferty online w odpowiedzi na publicznego zaproszenia do składania ofert3. zgłaszanie nieprawidłowości w związku z procedurą o udzielenie zamówienia publicznego
Q. Bezpieczeństwo i higiena pracy	<ol style="list-style-type: none">1. obowiązki w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w zależności od różnych rodzajów działalności, w tym zapobieganie zagrożeniom, informowanie i szkolenia

ZAŁĄCZNIK II

Procedury, o których mowa w art. 6 ust. 1

Zdarzenia życiowe	Procedury	Oczekiwany wynik z zastrzeżeniem, w stosownych przypadkach, oceny wniosku przez właściwy organ zgodnie z prawem krajowym
Narodziny dziecka	Wniosek o wydanie dowodu rejestracji urodzenia	Dowód rejestracji urodzenia lub akt urodzenia
Pobyt	Wniosek o wydanie dowodu miejsca pobytu	Potwierdzenie rejestracji pod aktualnym adresem
Nauka	Ubieganie się o finansowanie studiów w szkolnictwie wyższym, takie jak stypendia naukowe i kredyty studenckie z organu publicznego lub instytucji publicznej	Decyzja dotycząca wniosku o finansowanie lub potwierdzenie przyjęcia
	Przedłożenie wstępnego podania o przyjęcie do publicznej instytucji szkolnictwa wyższego	Potwierdzenie przyjęcia podania
	Wniosek o akademickie uznanie dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających ukończenie studiów lub kursów	Decyzja w sprawie wniosku o uznanie
Praca	Wniosek o określenie mającego zastosowanie ustawodawstwa zgodnie z tytułem II rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾	Decyzja w sprawie mającego zastosowanie ustawodawstwa
	Powiadomienie o zmianach w sytuacji osobistej lub zawodowej osoby otrzymującej świadczenia z zabezpieczenia społecznego, mających znaczenie w przypadku takich świadczeń	Potwierdzenie otrzymania powiadomienia o takich zmianach
	Wniosek o europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego (EKUZ)	Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego (EKUZ)
	Złożenie deklaracji podatkowej dotyczącej podatku dochodowego	Potwierdzenie przyjęcia deklaracji podatkowej
Przeprowadzka	Rejestracja zmiany adresu	Potwierdzenie wyrejestrowania z poprzedniego adresu oraz rejestracji pod nowym adresem
	Rejestracja pojazdu silnikowego, w procedurach standardowych, pochodzącego z państwa członkowskiego lub już zarejestrowanego w państwie członkowskim ⁽²⁾	Potwierdzenie rejestracji pojazdu silnikowego
	Otrzymanie nalepek zezwalających na użytkowanie krajowej infrastruktury drogowej: opłaty czasowe (winiety), opłaty uzależnione od przebytej odległości (opłaty za przejazd), wydawane przez organ publiczny lub instytucję publiczną	Otrzymanie nalepki potwierdzającej uiszczenie opłaty za przejazd lub winiety, lub innego dowodu płatności
	Otrzymanie nalepki ekologicznej wydanej przez organ publiczny lub instytucję publiczną	Otrzymanie nalepki ekologicznej lub innego dowodu płatności

Zdarzenia życiowe	Procedury	Oczekiwany wynik z zastrzeżeniem, w stosownych przypadkach, oceny wniosku przez właściwy organ zgodnie z prawem krajowym
Przejście na emeryturę	Ubieganie się o świadczenia emerytalno-rentowe i przedemerytalne z systemów obowiązkowych	Potwierdzenie przyjęcia wniosku lub decyzja dotycząca wniosku o przyznanie emerytury lub renty lub świadczeń przedemerytalnych
	Zwrócenie się o udzielenie informacji na temat danych dotyczących świadczeń emerytalno-rentowych z systemów obowiązkowych	Oświadczenie dotyczące danych osobowych dotyczących emerytury lub renty
Rozpoczęcie, prowadzenie i zakończenie działalności gospodarczej	Powiadomienie o działalności gospodarczej, zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej, zmiana działalności gospodarczej i zakończenie takiej działalności nieobejmujące procedur dotyczących niewypłacalności lub likwidacji, z wyłączeniem procedur dotyczących początkowej rejestracji działalności gospodarczej w rejestrze przedsiębiorców oraz z wyłączeniem procedur dotyczących zakładania spółek oraz późniejszego zgłaszania składania dokumentów przez spółki, w rozumieniu art. 54 akapit drugi TFUE	Potwierdzenie otrzymania zgłoszenia lub zmiany działalności gospodarczej, lub wniosku o zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej
	Rejestracja pracodawcy (osoby fizycznej) w obowiązkowych systemach emerytalno-rentowych i ubezpieczeniowych	Potwierdzenie rejestracji lub numer rejestracyjny ubezpieczenia społecznego
	Rejestracja pracowników w obowiązkowych systemach emerytalno-rentowych i ubezpieczeniowych	Potwierdzenie rejestracji lub numer rejestracyjny ubezpieczenia społecznego
	Złożenie deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od osób prawnych	Potwierdzenie przyjęcia deklaracji podatkowej
	Zgłoszenie w systemach zabezpieczenia społecznego rozwiązania umowy z pracownikiem, z wyłączeniem procedur grupowego rozwiązywania umów z pracownikami	Potwierdzenie otrzymania zgłoszenia
	Płatność składek na ubezpieczenia społeczne pracowników	Pokwitowanie lub inna forma potwierdzenia płatności składek na ubezpieczenia społeczne pracowników

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Procedury obejmujące następujące pojazdy: a) którykolwiek z pojazdów silnikowych lub przyczep, o których mowa w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/46/WE (Dz. L 263 z 9.10.2007, s. 1); oraz b) którykolwiek z dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych, z kołami podwójnymi lub innymi, przeznaczonych do poruszania się po drogach, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 52).

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. c)

- 1) Pojedyncze punkty kontaktowe ⁽¹⁾
- 2) Punkty kontaktowe ds. produktów ⁽²⁾
- 3) Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych ⁽³⁾
- 4) Krajowe ośrodki wsparcia ds. kwalifikacji zawodowych ⁽⁴⁾
- 5) Krajowe punkty kontaktowe do spraw transgranicznej opieki zdrowotnej ⁽⁵⁾
- 6) Europejska sieć służb zatrudnienia (EURES) ⁽⁶⁾
- 7) Internetowy system rozstrzygania sporów (ODR) ⁽⁷⁾

-
- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).
 - ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję nr 3052/95/WE (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 21).
 - ⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).
 - ⁽⁴⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).
 - ⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45).
 - ⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/589 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia (EURES), dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności i dalszej integracji rynków pracy oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 492/2011 i (UE) nr 1296/2013 (Dz.U. L 107 z 22.4.2016, s. 1).
 - ⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 524/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (rozporządzenie w sprawie ODR w sporach konsumenckich) (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 1).